

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Ταγιαπέρα 3-5, Αθήνα Τ.Κ. 11525 • Τηλ. - Φαξ: 210 6716715 & e-mail:nellaselias@in.gr
Χρόνος 24ος • Αριθμός φύλλου 100 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2010

Τα εκατό κεριά

Το φύλλο της εφημερίδας μας που κρατάτε στα χέρια σας τα έχει εκατοστήσει και αυτό μας γεμίζει χαρά, περηφάνια και έγνοιες.

Τα γενέθλιά της προέκυψαν ύστερα από την παρακάτω απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου το Μάιο του 1984: "Το Δ.Σ του Συλλόγου αποφάσισε ομόφωνα την τακτική γραπτή επικοινωνία με τα μέλη προκειμένου να τους γνωρίζει τις ενέργειες και τις αποφάσεις του" ο Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Ι. Παπαθεοδώρου, η Αντιπρόεδρος: Ουρανία Ρίζου, ο Γραμματέας: Βασίλειος Γιαννέλης, ο Ταμίας: Αλέξανδρος Σκαμάγκης, ο Έφορος: Ανδρέας Αναγνώστου.

Εκδότης ήταν ο Σύλλογος και υπεύθυνος σύνταξης και ψυχή της ο Ντίνος Παπαθεοδώρου.

Τα επτά πρώτα φύλλα κυκλοφόρησαν σε πολυγραφημένη μορφή. "Αγωνιζόμουν τότε να δακτυλογραφούνται τα κείμενα σε ειδικές μεμβράνες και εκτυπώνω μία μία τις σελίδες του στον πολύγραφο του σχολείου στο οποίο υπηρετούσα", θυμάται ο Ντίνος Παπαθεοδώρου.

Από το 8ο φύλλο του Σεπτεμβρίου 1986 είναι σε μορφή Εφημερίδας εκτυπωμένη σε τυπογραφείο. Ωστόσο η αναγραφή των διευθύνσεων και η ταχυδρόμηση γίνονταν από τον ίδιο. Δουλειά αρκετών ημερών!

Τα πιο πολλά χρόνια της ύπαρξης της η έκδοση της εφημερίδας είναι έργο σχεδόν ενός μόνο προσώπου. Οι επικουρίες σε κείμενα και άλλη βοήθεια είναι λιγοστές. Το μεγάλο φορτίο ήταν και είναι η διαμόρφωση των θεμάτων, η γραφή των κειμένων και μετά το πήγαινε έλα και τα τρεξίματα στο τυπογραφείο: σελιδοποίηση, διορθώσεις, παρακολούθηση διευθυνσιολογίου. Ευτυχώς οι σύγχρονες τεχνολογίες διευκολύνουν την επικόλληση των διευθύνσεων και την ταχυδρόμηση αναλαμβάνει το τυπογραφείο. Οι εκδόσεις ΚΑΡΠΟΥΖΗ είναι πολύ καλοί και έμπειροι συνεργάτες.

Μέχρι το 70ο φύλλο τον άθλο τον έβγαλε πέρα ο Ντίνος Παπαθεοδώρου. Στη συνέχεια ανέλαβε ο αείμνηστος Θωμάς Νέλλας (φύλλα 71 έως 91). Για το φύλλα 87 έως 91 εκδότης ήταν ο Παντελής Ρίζος, αλλά υπεύθυνος ο Θωμάς Νέλλας. Από το 92ο φύλλο και μετά ο υπογράφων.

Ηλίας Νέλλας

Χριστουγεννιάτικα Νέα

Το δέντρο στολισμένο στην πλατεία έστεκε περήφανο. Τα φωτάκια του έσμιγαν με τα φώτα πολλών σπιτιών που άνοιξαν χριστουγεννιάτικα και συμπλήρωναν τη γιορταστική ατμόσφαιρα που υπήρχε όλες τις μέρες με τους τόσους επισκέπτες.

Όλα όμορφα! Χωρίς όμως χριστουγεννιάτικο καιρό, χωρίς κρύο, χωρίς χιόνι. Έλειπε το κατάλευκο τοπίο που υπήρχε πέρσι.

Ακούστηκαν κάλαντα, κυκλοφόρησαν παιδιά και παιδόπουλα. Οι φωνές τους τόνωσαν τη γιορτινή ατμόσφαιρα.

Οι καμπάνες ήχησαν. Η εκκλησία μας άνοιξε και λειτούργησε τα Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά και των Φώτων. Οι πιστοί αρκετοί για τα χειμωνιάτικα δεδομένα.

Πολλοί όμως ήταν και οι απόντες της Ροβολιαρίτικης παρέας, λόγω οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων ή ίσως και λόγω κοσμικής προτεραιότητας. Όποια κι αν είναι η επιλογή, πάντα θα νοσταλγούν τα Χριστούγεννα στο χωριό. Με τα ήθη και έθιμα που έζησαν στην παιδική τους ηλικία: χοιρινό, λουκάνικα, μπουμπάρια, μπακλαβά.

Λούλα Σπυροπούλου

Ολόθερμες ευχές: το 2010 να είναι για όλους χρονιά υγείας, ελπίδας και προοπτής
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Συνεστίαση του Συλλόγου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Προσκαλούνται όλοι: συγχωριανοί και φίλοι του χωριού, στη χειμερινή Συνεστίασή μας με μουσική, κέφι, καλή παρέα και καταπληκτικό φαγητό!

Πότε; Στις 7 Φεβρουαρίου 2010, το μεσημέρι. Προσέλευση: από τις 12:30 μ.μ.

Πού; Ταβέρνα ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΣΟΣ, περιφερειακός Αττικού Άλσους, Συμεόνογλου 7Β-9, Νέα Φιλοθέη, τηλ. 210 69 96 227.

Λεωφορειακές γραμμές: 036, 140, 601 και 224

ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ

Τιμή Πρόσκλησης: 25 € το άτομο (συμπεριλαμβάνονται ποτά, εκτός μπίρας).

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ν. Φιλοθέη (περιφερειακός Αττικού Άλσους)
τηλ. 210 6996227

Πέρα από το κράτος

Η παραδοσιακή οργάνωση κοινωνιών και οικονομιών και... το βραβείο Νόμπελ Οικονομίας

Σχολιάζει ο Ηλίας Νέλλας

Στο προηγούμενο φύλλο μας φιλοξενήσαμε δύο κείμενα - το ένα του Κώστα Μπούκα με τίτλο "Αλληλοβοήθεια" και το άλλο της Λαμπρούλας Νέλλα με τίτλο "Φθινόπωρο στο χωριό μου" - και παλιότερα ένα δικό μου με θέμα τις "πρακτικές Αειφορικής ανάπτυξης" στο χωριό μας. Παρακαλούμε ξανακοιτάξετε τα!

Κανείς δε θα περίμενε, μέσα από αυτά τα κείμενα να αναδεικνύονται ιδέες και πρακτικές που κάποια μέρα θα οδηγούσαν μια διαπρεπή οικονομολόγο την Έλινor Όστρομ στο φετινό βραβείο Νόμπελ Οικονομίας για τις μελέτες της πάνω στις πρακτικές 27 παραδοσιακών κοινοτήτων στη διαχείριση των φυσικών πόρων και όχι μόνο.

Η Έλινor Όστρομ μελέτησε τους μηχανισμούς που συντηρούν τη συνεργασία ανάμεσα στις κοινότητες των ανθρώπων και ανέδειξε μια πολύ γνωστή και πα-

ραμελημένη σήμερα σοφία όλων των παραδοσιακών κοινωνιών. Να μερικά από τα ευρήματά της:

- Δεν είναι ο καθένας εναντίον όλων των άλλων για να προασπίσει το προσωπικό του συμφέρον. Είναι όλοι μαζί. Μια κοινότητα, μια ομάδα! Με εμφανέστατους μηχανισμούς αλληλοβοήθειας και αλληλοστήριξης.
- Τα μέλη της ομάδας διαμορφώνουν τους κανόνες για τη χρήση των φυσικών πόρων που χρησιμοποιούν.
- Σε τυχόν παραβιάσεις επιβάλλονται ποινές με ευθύνη της ίδιας της ομάδας.
- Διατηρούνται ζωντανές και εν ενεργεία οι μνήμες συλλογικής προσαπίας του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων.
- Παρατηρείται μια λειτουργική αυτο-οργάνωση των μελών - παραγωγών των κοινοτήτων.
- Η σκέψη των σύγχρονων οικονομολόγων εκτροχιά-

στηκε από την υπερβολική προσκόλληση στην αποτελεσματικότητα των αγορών.

- Η μελέτη της οργάνωσης της ζωής και της οικονομίας, όπως ασκήθηκε από τις παραδοσιακές ομάδες παραγωγών, ξαναθέτει ερωτήματα όπως τα παρακάτω:
- Ως πού η αγορά και ως πού το κράτος, η δημόσια παρέμβαση;
- Η σημερινή κρίση είναι μόνο χρηματοπιστωτική;
- Πού εντάσσεται η περιβαλλοντική διάσταση, η κρίση των τροφίμων, των νερών, της ενέργειας, του κλίματος; Τέτοια θέματα θα μας πνίγουν για καιρό.
- Βλέπουμε τελικά, ότι το παραδοσιακό αποδεικνύεται εντελώς σύγχρονο και έχει να μας προσφέρει πολλά.

Ενημερωτικό Δελτίο Εκδηλώσεις του Συλλόγου για το 2010

- Ιανουάριος**
- 1η Ιανουαρίου υποδοχή του νέου έτους και κοπή Βασιλόπιτας στο χωριό.
- Φεβρουάριος**
- 7 Φεβρουαρίου: Ετήσιος χορός στην ταβέρνα "ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΕΞΟΣ".
- Μάιος**
- 7-9 Μαΐου: Τριήμερη εκδρομή στα Ζαγοροχώρια Ηπείρου (μετά την ακύρωση αυτής του Οκτωβρίου 2009).
- Ιούνιος**
- 30: Εορτασμός των Αγίων Αποστόλων στο χωριό.
- Αύγουστος:** ο μήνας των περισσότερων εκδηλώσεων στο χωριό.
- Αθλητικοί αγώνες: Πλατεία Αγίων Αποστόλων.
 - Βραδιά Νεολαίας - Μουσική βραδιά: Πλατεία Αγίων Αποστόλων.
 - Γενική Συνέλευση του Συλλόγου στο χωριό: Απολογισμός πεπραγμένων, Εκλογές Νέου Διοικητικού Συμβουλίου
 - Λαϊκό Πανηγύρι στην ταβέρνα του Παν. Σκούρα.
 - Στην ταβέρνα του Κώστα Πλασταρά ο Σύλλογος θα προσφέρει ποτό - καφέ.
 - Μονοήμερη Εκδρομή: Αναχώρηση - Άφιξη στο χωριό.
 - Δημιουργία Τράπεζας Αίματος: κατόπιν συνεννόησης με το Νοσοκομείο Λαμίας και με τη συμμετοχή αιμοδοτών μας.
 - Βραδιά γυναικών: εκδήλωση των Γυναικών του χωριού και όχι του Συλλόγου, ανεξαρτήτως αν συμμετέχουν και μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.
- Σεπτέμβριος - Οκτώβριος**
- Εκδρομή του Συλλόγου στην Αίγυπτο. Αναλυτικό πρόγραμμα και ημερομηνίες σε επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας.
- Δεκέμβριος**
- Συμμετοχή στο φιλανθρωπικό παζάρι του Δήμου μας στη Μακρακώμη.
 - Χριστούγεννα στο χωριό: όσο πιο πολλοί να βρεθούμε ...και ευχή για χιόνια!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Πιστεύουμε ότι θα μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε αυτό το Πρόγραμμα και ίσως και κάτι παραπάνω. Η συμμετοχή όλων είναι απαραίτητη για την πραγματοποίησή του!

ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

Το χέρι, το μαχαίρι και το τρεχούμενο νερό ποτέ δε "μαγαρίζουν" = επιμολύνονται!

Από τις Παραδόσεις του Χωριού

Φωτογραφία: Κώστας Ι. Θάνος

Έτσι λέει ο λαός, έτσι το μάθαμε κι εμείς και το ... περνάμε στις επόμενες γενιές.

Υπάρχει, όμως, αλήθεια στη σοφία του λαού; Η εικόνα που βλέπουμε μπορεί να ξαφνιάζει σήμερα. Όμως είναι μια συνηθισμένη εικόνα. Όλες οι βρύσες του χωριού - και όλων των άλλων χωριών του τόπου μας - είναι φτιαγμένες με κουπάνες (από την κούπα). Για να εξυπηρετούν τόσο τους ανθρώπους όσο και τα ζώα. Εμείς οι παλιότεροι είμαστε εξοικειωμένοι με την εικόνα να πίνει από την κουπάνη το μουλάρι ή η αγελάδα μας και μετά ... να πίνουμε κι εμείς.

Πώς μπορούσε να γίνεται αποδεκτό κάτι τέτοιο; Αδιαφορούσαν τότε οι άνθρωποι για ασθένειες από ζώα; Δεν τα σιχαίνονταν;

Ούτε το ένα ούτε το άλλο. Πρώτα πρώτα επιμελούσαν τα ζώα τους. Και το σημαντικότερο επιμελούσαν το ... νερό. Φυσικά στο πλαίσιο της παραπάνω φράσης.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να πούμε τότε νερό από μια ... κουπάνη ήταν να την πλύνουμε καλά, πολύ καλά. Και επιπλέον να αφήσουμε να "τρέξει" το νερό από την κουπάνη. Και για να μας συγκρατήσουν πρόσθεταν: **Αν πείτε νερό από την κουπάνη πριν προλάβει να "τρέξει" έξω το νερό, τότε θα πεθάνει κάποιος από τους γονείς σας!** Αυτή η απειλή μας συγκρατούσε και δινόταν χρό-

νος ώστε να λειτουργήσουν οι φυσικοί μηχανισμοί αποκατάστασης της καθαρότητας του νερού. Και φυσικά το "τρέξιμο" του νερού παρέσερνε ό,τι είχε απομείνει!

Τώρα πα γνωρίζουμε ότι στη φύση λειτουργούν μηχανισμοί αποκατάστασης. Ένας από αυτούς είναι η ύπαρξη των βιοαποικοδομητών. Αυτοί είναι μικροοργανισμοί οι οποίοι, στην προσπάθειά τους να τραφούν, αποικοδομούν, δηλ. διασπούν, κάθε οργανική ουσία και την κάνουν ουδέτερη, λίπασμα. Αν δεν υπήρχαν, δε θα υπήρχε και ζωή στον πλανήτη μας. Θα ήταν σκεπασμένος από ξερά φύλλα ή νεκρά ζώα, αν προλάβαν να υπάρξουν!

Στην περίπτωση του νερού έχουμε να αναφέρουμε τα εξής χειροπιαστά παραδείγματα:

► **Αν ρίχναμε σε ένα ποτάμι μέσης ροής τα βοθρολύματα** από μια πόλη 40 000 κατοίκων, το νερό του ποταμού θα ήταν απολύτως καθαρό ύστερα από μια διαδρομή 140 χιλιομέτρων. Οι βιοαποικοδομητές θα είχαν καταφέρει να καθαρίσουν τα νερά του.

► **Οι Ινδοί θεωρούν τον ποταμό Γάγγη ιερό.** Λούζονται στα νερά του, προσεύχονται και πίνουν, σαν να πίνουν αγίασμα, και ας επιπλέουν δίπλα τους ψοφίμια. Για τους επιστήμονες αυτό ήταν μια πρόκληση: **πώς και γιατί δεν αρρώσταίνουν.** Έκαναν τις έρευνές τους και βρήκαν ότι τα νερά του Γάγγη από τις πηγές του, σχεδόν όλως παραδόξως, έχουν σε μεγαλύτερο ποσοστό βιοαποικοδομητές. Αυτοί καθαρίζαν ... Οι άνθρωποι το επεσήμαναν και έτσι θεοποίησαν τον ποταμό. Αυτό ίσχυε για τα παλιότερα χρόνια, τότε που οι κάτοικοι στις γύρω περιοχές ήταν λίγοι και η ρύπανση που προκαλούσαν ήταν περιορισμένη. Έτσι προλάβαιναν να δράσουν αποτελεσματικά οι βιοαποικοδομητές. Τώρα με τα τόσα μιλιούνια, φυσικό είναι να κυριαρχούν οι μολύνσεις και οι αρρώστιες. Πώς όμως να ξεριζωθεί μια βαθιά πίστη, μια πίστη απόλυτα θρησκευτική;

► Οι αστροναύτες στο διάστημα δεν κουβαλούν πλαστικά μπουκαλάκια με νερό. Ανακυκλώνουν το νερό που παράγεται από τον οργανισμό τους. Αυτό το αποδέχονται, όπως έχουμε αρχίσει να αποδεχόμαστε τη χρήση του νερού από τους βιολογικούς καθαρισμούς συγκροτημάτων ξενοδοχείων ή ολόκληρων πόλεων για άρδευση επί του παρόντος και ίσως ως πόσιμο αργότερα!

Ηλίας Νέλλας

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία: Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαρίου Φθιώτιδας

Ταγιαπέρα 3-5, 11525 Αθήνα

Τηλ.: 210 6716715

Α.Φ.Μ.: 090085976 • Δ.Ο.Υ.: Αγ. Παρασκευής

Εκδότης - Διευθυντής:

Ο Γραμματέας του Συλλόγου: Ηλίας Δ. Νέλλας

Ταγιαπέρα 3-5, 11525 Αθήνα

Τηλ.: 210 6716715

Πρόεδρος: Λούλα Σπυροπούλου, 210 645 6301

Αντιπρόεδρος: Απόστολος Λιάπης, 210 44 13 101

Γραμματέας: Ηλίας Νέλλας, 210 6716715 και 69 44 603163

Ταμίας: Ελένη Παπαγιάννη, 210 991 90 58

Έφορος: Παντελής Ρίζος, 22 310 615 77

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη

Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον 131 21

Τηλ. - Fax: 210 2619003 Κιν.: 6972624492

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ενημέρωση

- Τα ενυπόγραφα κείμενα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του Δ.Σ.
- Οι συνδρομές να στέλνονται στην ταμία του Συλλόγου: Ελένη Παπαγιάννη - Ευθυμίου, Θεσσαλίας 15, 16342, Ηλιούπολη

- Η Εφημερίδα δέχεται Διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις χρειάζεται γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή διευθύνσεώς σας ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις Καρπούζη ή οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.
- Παρατηρούνται επιστροφές. Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμή μας

Συνδρομές προς το Σύλλογο

Λάμπου Βασιλική και Αλεξία του Δημητρίου.....	50 €
Σοφινός Γεώργιος, ο παλιός μας Δάσκαλος	150 €
Σακελλάρη Ειρήνη (Πάρος)	50 €
Δελιγιάννης Ευάγγελος του Βασιλείου	50 €
Αναγνώστου Μαρία του Βασιλείου	50 €
Ζωβοίλης Δημήτριος, Ροβολιάρη	20 €
Ρίζος Πέτρος, Μακρακώμη	10 €
Κωστή Ελισάβετ, Φουρνά	10 €
Σταματάκης Ανδρέας, Αθήνα	50 €

Προσφορές προς τον Άγιο Γεώργιο

Παπαγιάννη Έλλη του Δημ.....	20 €
Ζιαγγουβάς Σεραφείμ του Αποστ.	20 €
Ρίζος Ευάγγελος του Ηλία	50 €

Η παραδοσιακή οργάνωση κοινωνιών και οικονομικών και... το βραβείο Νόμπελ Οικονομίας

Συνέχεια από την 1η σελ.

ΣΧΟΛΙΑ

1. Οι βαμβακοπαραγωγοί της Θεσσαλίας, περιμένοντας από το κράτος να εκτρέψει τον Αχελώο, εξάντλησαν τα νερά του κάμπου και τα αχρήστεψαν μια και, τρυπώντας ο καθένας για δικό του λογαριασμό όλο και πιο βαθιά, έφτασαν στα αρμυρά νερά της θάλασσας.

2. Με το που θα πέσει το πρώτο χιόνι και θα αποκλειστούν μερικά χωριά θα δούμε αμέσως στις τηλεοράσεις κλαψουρίζοντες κτηνοτρόφους "ότι κινδυνεύουν τα ζώα τους από έλλειψη ζωοτροφών μια και το άπονο κράτος δε σπεύδει να τους ρίξει ζωοτροφές με το ...ελικόπτερο". Στην παραδοσιακή φάση του χωριού μας ο κάθε νοικοκύρης θεωρούσε πρώτο του μέλημα να έχει εξασφαλισμένες τις αναγκαίες ζωοτροφές από το καλοκαίρι.

3. Όταν αποκλειόμαστε από τα χιόνια, φροντίζα-

με από μόνοι μας να ανοίγουμε τους αποκλεισμένους δρόμους, χωρίς να περιμένουμε από το κράτος να τους ανοίξει αλλά ούτε και νιώθαμε παραμελημένοι ή παραπεταμένοι. Είχαμε μια υγιή αντίληψη για το ποιες είναι οι υποχρεώσεις μας προς την ομάδα μας και ως που εκτείνονται οι δυνατότητες του κράτους. Ίσως από αυτό να εκπορεύεται και το αναγνωρισμένο, εδώ και αιώνες, πνεύμα αυτονομίας των μικρών κοινωνιών. Ο λαός μας λέει: "ο λύκος έχει χωντρό το σβέρκο του, επειδή φροντίζει μόνος του ... τις ανάγκες του".

4. Η προστασία του "απαγορευμένου" - ολόκληρη η αμφιθεατρική ζώνη του δάσους πάνω από το χωριό - δεν ήταν μόνο φροντίδα του δασικού, αλλά όλων των κατοίκων, κυρίως των ενηλίκων, και παιδιά τότε μας κατσάδιαζαν, αν τολμούσαμε να επιτρέψουμε στα ζώα μας να βοσκήσουν εκεί.

5. Μάλλον θα χρειαστεί να ξαναγυρίσουμε στα παλιά και να οργανωθούμε συλλογικά για να σώσουμε τους φυσικούς μας πόρους: δάση, θάλασσες νερά!

Καλά Χριστούγεννα

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΚΑΣ
τέως ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η 25η Δεκεμβρίου είναι η μεγαλύτερη, η ωραιότερη και η σπουδαιότερη μέρα του χρόνου γιατί γιορτάζουμε τη γέννηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Χωρίς το θείο αυτό γεγονός δεν θα υπήρχε Σταύρωση, Ανάσταση, Χριστιανική θρησκεία.

Προσωπικά την πίστη μου στον Ιησού Χριστό δεν τη συζητώ. Τέτοιο πρόβλημα για μένα δεν υπάρχει. Και αν η ανθρωπότητα εφαρμόσει τα όσα ο Κύριός μας δίδαξε δεν θα υπάρχει πόνος, δυστυχία, μίσος, βάσανα.

Για αυτή τη μέρα, επειδή όλοι όσοι θα γράψουν θα ασχοληθούν κυρίως με τη γέννηση του Κυρίου μας, σκέφτηκα να γράψω κάτι διαφορετικό.

Ο Ιησούς υπήρξε ο μεγαλύτερος ανά τους αιώνες **Κήρυκας της Αγάπης**. Έτσι αποφάσισα να γράψω γνώμες για την αγάπη που κατά διαστήματα διάβασα σε διάφορα βιβλία. Ιδού ένα μικρό απάνθισμα :

- Ν' αγαπάς σημαίνει να δίνεις, όχι να παίρνεις.
- Το να αγαπάς το γείτονά σου είναι η πρώτη από τις αρετές. Να δέχεσαι κάθε άνθρωπο με φιλία και χαμόγελο.
- Όταν η αγάπη μιλά, η φωνή του Θεού κάνει τον ουρανό να πλαγιάζει με αρμονία.
- Εάν πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, τότε πρέπει να κάνουμε πράξη την αγάπη.
- Δεν μπορώ καθόλου να μισώ. Μου είναι αδύνατο να ζηλέψω. Το μόνο που μπορώ είναι μόνο να αγαπώ.
- Η θυσία είναι η αποθέωση της αγάπης. Μας το δίδαξε ο Ναζωραίος.
- Εκείνος που βλέπει όλα τα όντα στον εαυτό του και τον εαυτό του μέσα σε όλα τα όντα, κατέναν δε μισεί και δεν αποστρέφεται.
- Οι θρησκείες δεν είναι για να χωρίζουν τους ανθρώπους μεταξύ τους. Πρέπει να τους ενώνουν.
- Να ζεις. Και να αφήνεις, αλλά και να βοηθάς τους άλλους, να ζουν. Αυτό είναι αγάπη.
- Η αγάπη δεν προγραμματίζεται, δεν είναι υπολογισμός, μήτε συμφέρον. Δεν επιβάλλεται ούτε πουλιέται. Είναι όνειρο το οποίο μεταβάλλεται σε πράξη, χαμόγελο, ζεστασιά και αφοσίωση.
- Η αγάπη δεν είναι το "εγώ" είναι το "εμείς".
- Ευτυχισμένοι είναι εκείνος που με την αγάπη κάνει τους άλλους ευτυχισμένους.
- Κάτι να κάνω. Κάποιον ν' αγαπώ και για κάτι να ελπίζω. Η αγάπη κάνει τον άνθρωπο ποιητή.
- Η συγγνώμη περιγράφεται ως η υπέρτατη σοφία της ζωής, γιατί αποτελεί αποκλειστικά τον
- Καρπό της ειλικρινούς μετάνοιας και της αγάπης.
- Κάθε νέα ζωή ζει χάρη στην αγάπη. Η αγάπη είναι αιώνια. Σαν τη ζωή, χωρίς τέλος.
- Η αγάπη είναι το φως της ζωής. Είναι σίγουρα πουλί μαλαματένιο, που κάνει πλούσιο το φτωχό.
- Εάν το σεξ δεν κατευθύνεται από την αγάπη, καταντά πράξη μηχανική και τα άτομα ρομπότ.
- Ω ψυχή μου ! Πώς μπορείς να σωθείς χωρίς αγάπη; Εκείνοι που το θεό αγαπούν, όλο τον κόσμο αγαπούν.
- Με την αγάπη, με το μη-μίσος μόνο, το μίσος κατανικείται.
- Τη στιγμή που μου είπες "σ' αγαπώ" επέστρεψα στη ζωή.
- Ας δείχνουν οι γυναίκες ότι μας αγαπούν κι ας είναι ψέματα. Οι τρόποι και η συμπεριφορά μετρούν. Άλλωστε ποιος μπορεί να ξέρει τι κρύβουν τα βάθη της καρδιάς.
- Όλη η λύπη και όλη η χαρά πηγάζουν από την αγάπη.
- Αγάπη είναι να πεθαίνει κάθε λεπτό το μίσος στην καρδιά σου.
- Μου αρκεί λιγότερη σοφία. Πάντοτε ζητώ όλο και περισσότερη αγάπη.
- Αγάπα το Θεό και κάνε ό,τι σου αρέσει. Η αγάπη δεν ξεπέφτει σε παρακοή.
- Πρέπει να έχουμε δύο αγάπες. Αγάπη στο Θεό και στους συνανθρώπους μας.
- Η αληθινή αγάπη είναι η μεγαλύτερη δύναμη στη γη. Κυβερνά χωρίς ξίφος και συνδέει χωρίς σχοινί.
- Εάν θέλεις να σε αγαπούν, δώσε εσύ πρώτος αγάπη.
- Μόνο με την αγάπη θα σώσουμε τον κόσμο! Θέλουμε όμως να τον σώσουμε;
- Υπάρχουν δύο τύποι αγάπης. Ο έρωτας για μια γυναίκα που σέβεται και ο έρωτας για μια γυναίκα που αγαπάς.
- Η αγάπη αγκαλιάζει όλη τη ζωή. Υπάρχει τίποτε άλλο πιο κατάλληλο να σε ανακουφίσει;
- Εντολήν κοινήν σας δίδω: **αγαπάτε αλλήλους**. είμαστε η αγάπη και η ζωή του αύριο, του σήμερα και του χτες.
- Η δύναμη που δημιουργήσε και συντηρεί το Σύμπαν είναι η αγάπη.
- Αγκαλιάζω τη σύζυγό μου επειδή την αγαπώ και όχι επειδή έχω πιστοποιητικό γάμου.
- Δεν είμαι βέβαιος παρά για την αγιότητα της αγάπης.
- Ο Θεός δεν αρνείται την αγάπη Του σε κανέναν που ειλικρινά θα τον αναζητήσει, όποιος κι αν είναι, ό,τι κι αν πιστεύει.
- Εκεί που η ευσπλαχνία, η αγάπη και η φιλανθρωπία κατοικούν, εκεί είναι και ο Θεός.
- Το χρήμα ανοίγει πόρτες, η αγάπη καρδιές.
- Ο μη αγαπών το Θεό ουκ έγνω ότι ο Θεός αγάπη εστί.
- Έχετε αγάπη ; Τότε η δύναμή σας είναι ακαταμάχητη.
- Ο μη αγαπών μένει εν τω θανάτω.
- Ευτυχισμένος αυτός που νιώθει αγάπη για τους εχθρούς του.
- Ο Ιησούς υπήρξε ο μεγαλύτερος, ανά τους αιώνες, κήρυκας της ΑΓΑΠΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: τον Αξιότιμο κ. Κωνσταντίνο Κρητικό, Δήμαρχο Μακρακώμης
26 - 11 - 2009

Κύριε Δήμαρχε,
Αισθάνομαι την υποχρέωση να σας ευχαριστήσω θερμά για την ικανοποίηση – έστω και ύστερα από τόσες καθυστερήσεις και αναβολές – του αιτήματός μου για την ταμειοδότηση του τμήματος του δρόμου από το σπίτι μου μέχρι το σπίτι του Ιωάννη Γερογιάννη, τη διάνοιξη και τσιμεντοστρώση του οποίου είχα κάνει πριν από 30 χρόνια με δικά μου χρήματα, παρ' όλο που είναι κεντρικός δρόμος και εξυπηρετεί 15 οικογένειες.

Θα περίμενα, ύστερα από τόσα χρόνια, να είχε στρωθεί και το υπόλοιπο τμήμα, μέχρι τη βρύση, γιατί τώρα θα έχουν παράπονο και οι υπόλοιποι κάτοικοι που εξυπηρετούνται από αυτόν το δρόμο. Πιστεύω, με μια νέα πίστωση να γίνει και αυτό για να μην ακούω τα δίκαια παράπονά τους.

Για τα άλλα θέματα που είχαμε συζητήσει το καλοκαίρι με την επίσκεψή σας στο Ροβολιάρει, δηλαδή:

- Την κατασκευή του τοιχίου στην πλατεία των Αγίων Αποστόλων κάτω από τον πλάτανο για να διέρχονται τα λεωφο-

ρεία του ΚΤΕΛ και τα τουριστικά,

- Την επισκευή της πλάκας στη δεξαμενή ύδρευσης στο Κασπί και των φρεατίων στην ίδια δεξαμενή και στο εξωτερικό δίκτυο,
- Τον καθαρισμό του δικτύου στον Λιάπη το μύλο και
- Την κατασκευή της πόρτας στην υδρομάστευση της πηγής στον Άγιο Νικόλαο που έχει σκουριάσει και καταστραφεί ... Για όλα αυτά δεν έγινε τίποτα ακόμη !

Τέλος θεωρώ απαράδεκτο το φαινόμενο να κάνετε συστάσεις στο μηχανικό του Δήμου κ. Αναγνώστου Σωτήριο για άμεση σύνταξη της μελέτης για το σχέδιο του τοιχίου στον πλάτανο και σε επικοινωνία που είχα μαζί του στις 20-10-2009 να με ενημερώνει ότι "δεν έκανε τίποτα σε συνεννόηση μαζί σας γιατί το τοιχίο αυτό θα κόψει τη δίοδο των κατοίκων που εξυπηρετούνται από το πέρασμα".

Λυπούμαι πολύ ! Αγνοήσατε την αίτηση 50 κατοίκων της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου που στερούνται τη συγκοινωνία και αναγκάζονται να καταφεύγουν

στο ταξί ή και να κάνουν μισή ώρα και πλέον ποδαρόδρομο για να προλάβουν τη συγκοινωνία ή να φτάσουν στα σπίτια τους φορτωμένοι και με τα πράγματά τους.

Για να γίνει αυτός ο δρόμος και να μετατραπούν όλα τα μονοπάτια του χωριού σε αμαξιτούς δρόμους, που έγιναν με δαπάνες του Συλλόγου και δωρεών των κατοίκων που εξυπηρετούνται από αυτούς, κόπηκαν πολλές δίοδοι, αλλά αποκαταστάθηκαν αμέσως. Το ίδιο να ισχύσει και για αυτή τη δίοδο. Δεν θα καταργηθεί. Μετά την κατασκευή του τοιχίου θα γίνει ειδική ράμπα πρόσβασης και καλύτερη από αυτή που υπάρχει.

Γι αυτό παρακαλώ και εκ μέρους των κατοίκων της συνοικίας, να γίνει αμέσως το έργο αυτό και να σταματήσει η ταλαιπωρία που και ο ίδιος έχω υποστεί δύο φορές, όταν ανέβηκα στο χωριό με το λεωφορείο.

Μετά τιμής
Κωνσταντίνος Ι. Παπαθεοδώρου
Τ. Πρόεδρος του Συλλόγου των
Απανταχού Ροβολιαριτών
Υ. Γ. Περιμένω απάντησή σας.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Κλιματική Αλλαγή

Από τις 7 έως τις 18 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη η 15η Διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα. Ακούσαμε και διαβάσαμε διάφορα. Θεωρήσαμε σκόπιμο να παρουσιάσουμε συνοπτικά τους όρους – το λεξιλόγιο – που ακούστηκαν (οι τακτικοί αναγνώστες μας είναι ήδη ενημερωμένοι από προηγούμενη αρθρογραφία μας) και να καταχωρήσουμε τις αποφάσεις που πάρθηκαν και μας αφορούν όλους !

Φαινόμενο του Θερμοκηπίου: Είναι ένα φυσικό φαινόμενο που επιτρέπει στη Γη να διατηρήσει στην επιφάνειά της μέρος από την ηλιακή ακτινοβολία. Έτσι η μέση θερμοκρασία της γης είναι στους +14°C, ενώ αν δεν υπήρχε αυτό το "θερμκήπιον" η μέση θερμοκρασία στον πλανήτη μας θα ήταν - 18°C. Το διοξείδιο του άνθρακα, μαζί με τα άλλα αέρια του θερμοκηπίου, λειτουργεί όπως το τζάμι ή το πλαστικό στο θερμοκήπιο: επιτρέπει να φτάνει στην ατμόσφαιρα της γης η θερμική ακτινοβολία του ηλίου και να τη θερμαίνει, αλλά δεν επιτρέπει να ακτινοβολείται στο διάστημα ολόκληρη κατά τη διάρκεια της νύχτας. Διαταράσσεται έτσι η ισορροπία, το θερμικό ισοζύγιο το οποίο υπήρχε πριν και έτσι παρατηρείται αύξηση της μέσης θερμοκρασίας της ατμόσφαιρας με συνέπεια τις ήδη παρατηρούμενες κλιματικές αλλαγές.

Αέρια του Θερμοκηπίου: Τα κυριότερα είναι οι υδατμοί, το διοξείδιο του άνθρακα, το υποξείδιο του αζώτου, το μεθάνιο και το όζον. Το **διοξείδιο του άνθρακα** (CO2) αποτελεί το 20 % της ατμόσφαιρας και αυξάνεται γρήγορα εξ αιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων (ό,τι καταναλώνει καύσιμη ύλη: πετρέλαιο ή άνθρακα και λιγνίτη), αλλά και οι αναπνοές φυτών και ζώων). Το **μεθάνιο** είναι και αυτό από τα δραστικά αέρια του θερμοκηπίου και παράγεται από το σάπισμα κάθε οργανικής ουσίας, κοπριές ζώων, αέρια (πορδές) ζώων και περιοχές που ήταν πριν κάτω από πάγους και με το λιώσιμο των πάγων απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα μεθάνιο.

Κλιματικές αλλαγές: Οι μεταβολές του κλίματος της γης, ένα μέρος των οποίων οφείλεται στην ανθρώπινη δραστηριότητα. Οι ισορροπίες στο γήινο οικοσύστημα είναι λεπτές. Όπως γράφαμε και σε προηγούμενο φύλλο μας για την τελευταία παγετωνική περίοδο ήταν αρκετή μια μείωση της μέσης θερμοκρασίας κατά τρεις μόνο βαθμούς Κελσίου.

Οποτεδήποτε στο παρελθόν διαταράχτηκαν οι ισορροπίες, είχαμε δραματικές κλιματικές μεταβολές με τεράστιες αλλαγές στην πανίδα και τη χλωρίδα του γήινου οικοσυστήματος, όπως για παράδειγμα την εξαφάνιση των δεινοσαύρων πριν από κάμποσα εκατομμύρια χρόνια.

Κατά τα προηγούμενα 400 000 χρόνια η συγ-

κέντρωση του διοξειδίου του άνθρακα CO2 στην ατμόσφαιρα κυμαινόταν μεταξύ 180 και 280 PPM (σωματίδια ανά εκατομμύριο, δηλαδή, ο αριθμός των μορίων του διοξειδίου του άνθρακα σε ένα εκατομμύριο μορίων αέρα). Με το ξεκίνημα της βιομηχανικής εποχής και τη συστηματική χρήση των ορυκτών καυσίμων (κάρβουνο, πετρέλαιο), από τα τέλη του 18ου αιώνα, το διοξείδιο του άνθρακα στην ατμόσφαιρα άρχισε να αυξάνεται με ανησυχητικό ρυθμό. Σε εκατό μόλις χρόνια εκτινάχτηκε στα 380 PPM όπου και κυμαίνεται σήμερα. Οι ειδικοί προβλέπουν ότι είναι πιθανό να φτάσει τα 500 PPM ως το 2050, μια συγκέντρωση που ενδεχομένως θα διπλασιαστεί ως τα τέλη του αιώνα.

Η επιστημονική κοινότητα επιμένει ότι, για να μην έχουμε δραματικές κλιματικές αλλαγές, τα μικροσωματίδια θα πρέπει να παραμείνουν κάτω από τις 350 μονάδες.

Θερμοκρασία: Από το 1905 μέχρι το 2005 έχει μετρηθεί αύξηση της μέσης θερμοκρασίας κατά 0,70 βαθμούς Κελσίου. Ως το τέλος του αιώνα η αιτιόδοξη πρόβλεψη είναι για αύξηση κατά 1,10 C και η απαισιόδοξη για 60 C, οπότε θα έχουμε το βιβλικό Αρμαγεδδώνα. Η πρόταση είναι να βάλουμε τα

δυνατά μας ώστε η αύξηση να μην ξεπεράσει τους 2 βαθμούς ως το 2050.

Για την Ελλάδα αύξηση 20 Κελσίου της μέσης θερμοκρασίας της Γης σημαίνει έως και έξι βαθμούς αύξηση της θερμοκρασίας παραπάνω κατά τις περιόδους καύσωνα, άνοδο της στάθμης της θάλασσας κατά 40 εκατοστά, αύξηση της μέσης θερμοκρασίας κατά δύο βαθμούς.

Ενώ αύξηση κατά 4° C σημαίνει: μείωση των υδατινών πόρων κατά 70%, διπλασιασμό της συχνότητας των ξηρασιών, έως 8° C υψηλότερη θερμοκρασία κατά τις περιόδους καύσωνα, άνοδο της στάθμης της θάλασσας κατά 80 εκατοστά)

Πρωτόκολλο του Κιότο: Είναι η διεθνής συμφωνία η οποία υπογράφηκε το Δεκέμβριο του 1997 στην Ιαπωνική πόλη Κιότο και ισχύει μέχρι το 2012. Με το Πρωτόκολλο του Κιότο η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύτηκε για μείωση των αερίων του θερμοκηπίου κατά 8 % σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, η Ιαπωνία κατά 6 %, οι ΗΠΑ κατά 7 % αλλά αυτές ουδέποτε υπέγραψαν τη δεσμευτική πράξη. Η Κίνα, η Ινδία και οι άλλες αναπτυσσόμενες χώρες εξαιρέθηκαν. Θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι από τότε μέχρι σήμερα η Κίνα έχει εξελιχθεί στο μεγαλύτερο ρυπαντή σε αέρια του θερμοκηπίου, ξεπερνώντας έτσι τις ΗΠΑ.

Εμπόριο εκπομπών: Είναι ένας μηχανισμός ο οποίος επιτρέπει σε χώρες, που δεν μπορούν να είναι συνεπείς με τις υποχρεώσεις τους για μείωση των αερίων του θερμοκηπίου, να αγοράσουν μερίδια διοξειδίου του άνθρακα από χώρες που αντα-

Συνέχεια στη σελ. 7

Κοινωνικά

Γάμοι

- Στις 24 Οκτωβρίου 2009 ο **Χαράλαμπος Αναγνώστου** του Αθανασίου και η **Νίνα Αμπανιάδη** τέλεσαν το γάμο τους στον ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Νέας Κηφισιάς.
- Στις 31 Οκτωβρίου 2009 ο **Παναγιώτης Νέλλας** του Σεραφείμ και η **Χρύσα Τσώνη** τέλεσαν το γάμο τους στον ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Υμηττό. Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Εφημερίδα μας εύχονται ανθόσπαρτον βίον!

Συγχαρητήρια: Επιτυχίες σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα

- Ο **Νικόλαος Μαλάμος** γιος του Μιχάλη Μαλάμου και της Αμαλίας Γώγου πέτυχε στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πολυτεχνείου Ξάνθης. Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η Εφημερίδα μας συγχαίρουν το Νίκο και συμμετέχουν στη χαρά τη δική του και των οικείων του.

Ευχαριστήριο

Ο Σύλλογος ευχαριστεί την επιχείρηση Ξυλείας **“ΚΑΡΑ-ΓΙΑΝΝΗ”** για τη σημαντική έκπτωση που πρόσφερε στην αγορά Ξυλείας για την επισκευή της στέγης του Αγίου Αθανασίου και για το υπόστεγο του Αγίου Ιωάννη.

Έφυγαν από κοντά μας

Γιάννης Κοτρωνιάς του Βασιλείου (γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1938 – πέθανε στην Αθήνα στις 8 Οκτωβρίου 2009 και ετάφη στο χωριό, στο κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου).

Ευάγγελος Κ. Καλαντζής, (1933-2009) Γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1933 όπου έζησε μέχρι που κατετάγη στην Ελληνική Χωροφυλακή.

Παντρεύτηκε την συγχωριανή του Σοφία Γώγου και απέκτησε δύο κόρες. Υπηρέτησε με σεβασμό και ζήλο την υπηρεσία του. Όταν συνταξιοδοτήθηκε έμεινε μεγάλο χρονικό διάστημα στο Ροβολιάρι και στη Λαμία. Ήρεμος, υπομονετικός, καλός πατέρας, καλός γείτονας, χωριανός, συγγενής.

Ευτύχησε να δει τα δύο εγγόνια του φοιτητές στο Πολυτεχνείο. Πέθανε στις 6/12/2009. Άφησε πίσω του καλές αναμνήσεις.

Στη μνήμη του η σύζυγός του πρόσφερε στο Σύλλογο 50 ευρώ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου εκφράζει προς τους οικείους τους τα ειλικρινή του συλλυπητήρια!

Στη Μνήμη του ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΤΡΩΝΙΑ

Άλλος ένας Ροβολιάρικος από τη γενιά των 70άρηδων, ο Γιάννης Κοτρωνιάς έφυγε από κοντά μας.

Έφυγε πριν λίγες μέρες, το 2009, χτυπημένος από την επικατάρατη νόσο της φοβερής εποχής μας.

Γιος του Βασίλη Κοτρωνιά και της Αμαλίας Ρίζου, γεννήθηκε το 1938 στο όμορφο χωριό μας, το Ροβολιάρι, και έζησε όλες εκείνες τις φοβερές και επικίνδυνες εποχές του παγκόσμιου πολέμου, του επικατάρατου εμφυλίου και των δύο σκληρών μεταπολεμικών χρόνων.

Έμαθε από παιδί την τέχνη του χτίστη κοντά στον χτίστη πατέρα του και στη σχολή μαθητείας του αλησμόνητου πατέρα Γερμανού στο μοναστήρι Αγάθωνα που λειτούργησε μετά το 1952-53.

Αργότερα κατέβηκε στην Αθήνα και, καθώς ήταν ανήσυχος και δημιουργικό μυαλό, εξελίχθηκε σε εργολάβο οικοδομών. Έτσι δημιούργησε αρκετή περιουσία στη γειτονιά των Θρακομακεδόνων, στην Πάρνηθα και αποκατέστησε την οικογένειά του.

Τώρα όμως που δημιούργησε την οικογένειά του και παντρεύει τα παιδιά του, τώρα που προσδοκούσε τις χαρές του δημιουργικού έργου του, η ζωή τον έδιωξε από κοντά της.

Στο καλό αγαπημένε μας Γιάννη, στο καλό. Αιώνια θα είσαι η μνήμη σου!

Ο Θεός να στέλνει παραμυθιαν σε όλους τους δικούς σου, τους συγγενείς και τους φίλους σου.

Παντελής Ρίζος
Ο Ροβολιάρικος

Τιμητική Διάκριση στο Δάσκαλο ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

Αγία Παρασκευή 20 – 11 - 2009

Αγαπητοί φίλοι και συγχωριανοί,

Ύστερα από 50 χρόνια ο Σύλλογος Τριάδας Ευβοίας “Ν. Κριεζώτης” μου αφιέρωσε τη βρύση έξω από το Σχολείο τους σε αναγνώριση της προσφοράς μου σε αυτό.

Στο Σχολείο Τριάδας τοποθετήθηκε στις 3 - 10 - 1959 ως δεύτερος δάσκαλος στο τότε μονοθέσιο σχολείο. Υπηρέτησα 7 χρόνια με διακοπή ένα χρόνο, 1964 – 1965, που αποσπάστηκα στον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων.

Όταν πήγα, το Σχολείο είχε μεγάλο αριθμό μαθητών και τα μαθήματα γίνονταν σε μια αποθήκη – 7 x 10 μέτρα και σε κακή κατάσταση - του τοιφλικά Κριεζώτη.

Με ενέργειές μου στο Υπουργείο Παιδείας από το 2ο χρόνο χτίστηκε μία αίθουσα και γραφείο δασκάλων και ύστερα από 4 χρόνια μια δεύτερη αίθουσα.

Τη χρονιά που ήμουν στον Ο Σ Κ το σχολείο έγινε τριθέσιο – λόγω του μεγάλου αριθμού των παιδιών – και με ενέργειές μου εξασφάλισα πίστωση 500.000 δραχ. – μεγάλο ποσό για τότε – με την οποία χτίστηκε και τρίτη αίθουσα, γραφείο δασκάλων και στο ισόγειο – το οικόπεδο ήταν επικλινές – αίθουσα τελετών με θεατρική σκηνή.

Στην αρχή το οικόπεδο το οποίο είχε παραχωρηθεί για την ανέγερση του σχολείου ήταν 2.000 τ. μ. Το 1964, που γινόταν η απαλλοτρίωση του κτήματος Κριεζώτη, με τη σύμφωνη γνώμη του Κοινοτικού Συμβουλίου, του Γεωργικού Συνεταιρισμού και του Νομάρχη Ευβοίας, με εισήγησή μου παραχωρήθηκε ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο, 10.000 τ. μ., το οποίο χρησιμοποιήθηκε για προαύλιο του σχολείου (5.000 τ. μ.), γήπεδο μπάσκετ με κερκίδες και γήπεδο βόλεϊ και το υπόλοιπο (5.000 τ. μ.) ως συστηματικός δένδροκηπος με οπωροφόρα δέντρα όπως βερικοκίες, μηλιές, αχλαδιές, βυσσινιές, συκιές, κλήματα και ελιές. Σήμερα υπάρχουν μόνο τα ελαιόδέντρα που το 2007 απέδωσαν 700 κιλά ελιές.

Όταν είχα τοποθετηθεί εκεί το σχολείο-αποθήκη είχε οικόπεδο 2.000 τ.μ. που ήταν “ξέφραγο αμπέλι” και ο σκουπιδοτόπος της γειτονιάς. Την πρώτη κιόλας χρονιά, με τη βοήθεια των μαθητών μου, το καθαρίσαμε, το χωρίσαμε σε παρτέρια και έγινε ένας συστηματικός ανθόκηπος, λαχανόκηπος και δεντρόκηπος. Σε ένα παρτέρι κάναμε φυτώριο με καρυδιές και μουριές. Τις καρυδιές τις διαθέσαμε στους γονείς των μαθητών και τις μουριές τις φυτέψαμε κατά μήκος των δρόμων του χωριού το οποίο έχει ωραία ρυμοτομία.

Και στους δύο δεντρόκηπους έγιναν υδραυλικές εγκαταστάσεις για το πότισμα. Τις εργασίες φυτεύματος και συντήρησης είχαν αναλάβει οι μαθητές γιατί τότε είχαμε δύο ώρες την εβδομάδα σχολικό κήπο, Τετάρτη και Σάββατο. Το χωριό ήταν εκατό τα εκατό γεωργοκτηνοτροφικό.

Την επίβλεψη των μαθητών στις εργασίες είχα ο ίδιος και βοηθούσα παράλληλα στο κάθε τι. Τα προϊόντα που

βγάλαμε τα διαθέταμε στους κατοίκους και με τα έσοδα δημιουργήσαμε μαθητική βιβλιοθήκη που δεν υπήρχε ως τότε.

Βλέποντας όλα αυτά οι αρχές του χωριού, οι γονείς των μαθητών μου και οι κάτοικοι με αγάπησαν και με τίμησαν με αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου τις οποίες απέσπελναν και στους προϊσταμένους μου: Νομαρχία και Υπουργείο Παιδείας.

Αυτά τότε. Σήμερα, ύστερα από 50 χρόνια, με θυμούνται ακόμη και με τίμησαν το 2008 με πλακέτα και φωτογραφία μου με την επιγραφή: “Στο δάσκαλό μας Κωνσταντίνο Παπαθεοδώρου, οι γονείς και οι κάτοικοι της Τριάδας. Σας Ευχαριστούμε”.

Και φέτος τον Αύγουστο του 2009 μου αφιέρωσαν μια παραδοσιακή βρύση που τοποθετήσαν στην είσοδο του Σχολείου με ένα κηπάριο που ήταν εκεί.

Αυτή η τιμητική προσφορά με συγκίνησε και πήρα την απόφαση να τη μοιραστώ μαζί σας.

Με αγάπη

Κων. Ι. Παπαθεοδώρου
π. Πρόεδρος του Συλλόγου και
ιδρυτής της Εφημερίδας μας.
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ – ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ – ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΑΔΟΣ
Τριάδα 6- 10 - 2009

Ο Πολιτιστικός Χορευτικός Σύλλογος Τριάδας “Ν. Κριεζώτης” ως αναγνώριση του σπουδαίου έργου που αφήσατε στην Τριάδα, τη βρύση που κατασκεύασε στην αιωνόβια βελανιδιά έξω από το Δημοτικό Σχολείο Τριάδας, την αφιέρωσε στο **δάσκαλο και δημιουργό** του Δημοτικού Σχολείου Τριάδας κ. **Κωνσταντίνο Παπαθεοδώρου**.

Σας ευχαριστούμε
με αγάπη και εκτίμηση
το Δ.Σ.

Τριάδα Εύβοιας Αύγουστος 2009

Τσίπουρο: Θεσμός - έθιμο

Κάθε Νοέμβριο το χωριό μπαίνει στη δραστηριότητα της απόσταξης και παρασκευής τσίπουρου. Αυτό το εκλεκτό κέρασμα και αντιγριπικό φάρμακο σε μορφή ποντζ.

Το Ροβολιάρι, όπως είναι γνωστό, διαθέτει δημόσιο ρακαριό με μεγάλα καζάνια εγκατεστημένα σε πέτρινο κτίριο.

Κάθε χρόνο η εφημερίδα μας αφιερώνει κείμενα σχετικά με αυτή τη δραστηριότητα.

Από πέρσι στο χωριό υπάρχει σύγχρονο ρακαριό ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Είναι αυτό του κ. **Κώστα Δημητρίου** όπου το έθιμο γίνεται και πανηγύρι, η εργασία γίνεται γιορτή, η απόσταξη ευκαιρία για μια ακόμη χειρονομία προσφοράς του Κώστα Δημητρίου προς όλους τους συγχωριανούς του, προς συγγενείς, φίλους και φιλοξενούμενους φίλων!

Όλοι οι καλεσμένοι χαίρονται το έργο αυτό το οποίο, αν και ιδιωτικό, έχει δημόσια αξία. Η διαφήμιση στην εμφιάλωση του Ροβολιάρικου τσίπουρου φτάνει παντού. Όταν το μεράκι γίνεται δημιουργία, το τσίπουρο του Κώστα Δημητρίου είναι το καταστάλαγμα της γνώσης, της εμπειρίας και του ενθουσιασμού του δημιουργού του. Η ορεινή ποικιλία σταφυλιού “Κοσμάς”, που ευδοκίμει από παλιά στη γη της Φθιώτιδας, και το υψόμετρο του

Ροβολιαρίου, όπου ευδοκίμουν και καρποφορούν οι αμπελώνες, δίνουν την πρώτη ύλη. Αυτή συνδυασμένη με το σεβασμό στις πατροπαράδοτες συνταγές, αλλά και το βλέμμα στους

δεικνύοντας έτσι τη Ροβολιάρικη φιλοξενία.

Το μπουκάλι γράφει στην ετικέτα του: “Γνήσιο τσίπουρο Ροβολιάρι. Παραγωγή – εμφιάλωση Κ. Δημητρίου”.

Στο εσωτερικό του αποστακτηριού ο Κώστας Δημητρίου με μερικούς καλεσμένους του

σύγχρονους τρόπους απόσταξης, δίνουν τη χαρά στον παραγωγό να απολαμβάνει ένα μοναδικό προϊόν. Ένα προϊόν το οποίο δεν κρατά για τον εαυτό του, αλλά το προσφέρει απλόχερα σε φίλους και επισκέπτες, ανα-

Αγαπητέ μας Κώστα, να είσαι πάντα καλά για να λειτουργείς ως φωτεινό παράδειγμα και να διδάξεις και στους νεότερους τις δημιουργικές δραστηριότητές σου!

Λούλα Σπυροπούλου

ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΟΥΜΑΣΤΕ

Οι Μήνες του Χρόνου: Τα ονόματά τους, γιορτές, έθιμα, παροιμίες.

Τα κείμενα έχει γράψει ο Γιώργος Παυριανός στο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2010 της Εφημερίδας: ΤΑ ΝΕΑ

Ιανουάριος

Ο Ιανουάριος οφείλει την ονομασία του στον διπρόσωπο θεό των Ρωμαίων Ιανό, που το ένα πρόσωπό του κοιτάει το παρελθόν και το άλλο το μέλλον. Ήταν ο προστάτης της πόρτας κάθε σπιτιού, θεός της κάθε αρχής-ξεκινήματος και της έναρξης σημαντικών και μεγάλων έργων.

Στην αρχαία Ρώμη η πρώτη κάθε μήνα λεγόταν Καλένδες. Στους αρχαίους Έλληνες, που είχαν σεληνιακό ημερολόγιο, οι Καλένδες ήταν άγνωστες. Γι αυτό και όταν λέμε ότι ένα θέμα παραπέμπεται στις "Ελληνικές Καλένδες" εννοούμε ότι θα αναβάλλεται επί αόριστον.

Στην αρχαία Αθήνα, το μήνα Ποσειδεώνα που αντιστοιχεί στον Ιανουάριο, γιορτάζαν τα Αλώς, μυστηριακές τελετές των γυναικών προς τιμήν της Δήμητρος, της Κόρης και του Διονύσου. Τον ίδιο μήνα γιορτάζαν και τα κατ' αγρούς Διονύσια. Οι αγρότες περιέφεραν τελετουργικά μέσα στα χωράφια μια στάμνα με κρασί, έναν τράγο, ένα καλάθι με σταφίδες και έναν τεράστιο ξύλινο φαλλό και τραγουδούσαν φαλλικά τραγούδια.

Στο Βυζάντιο την 1η Ιανουαρίου αρχίζει η θητεία των Υπάτων οι οποίοι έβγαίνουν στους δρόμους και σκορπούσαν νομίσματα χρυσά και αργυρά. Μικρά νομίσματα όμως έδιναν και στα παιδιά που γυρνούσαν στα σπίτια φίλων και συγγενών γύνα να ευχηθούν. Έτσι προέκυψαν τα Κάλαντα.

Ο λαός μας έχει διάφορες ονομασίες για τον Ιανουάριο. Λέγεται και Γενάρης και Γενολοτήτης γιατί τότε γεννούν τα γιδιόπρόβατα. Λέγεται και Γατόμηνας επειδή τότε ζευγαρώνουν οι γάτες. Αποκαλείται και Μεσοχειμώνας γιατί είναι ο μεσαίος μήνας του χειμώνα. Η παλιά παροιμία "Ως του Αη-Γιαννιού, τρυγώνα, είναι η φούρια του χειμώνα" δηλώνει ακριβώς αυτό. Στη Μάνη λέγεται και Κρουαρίτης γιατί κάνει τσουχτερό κρύο, αλλά και γελαστός για τις Αλκυονίδες μέρες του. Αυτόν το μήνα είναι και η κατάλληλη εποχή για το κλάδεμα των δένδρων και των αμπελιών γι αυτό λέγεται και Κλαδευτής. Το μήνα αυτό το φεγγάρι λάμπει ιδιαίτερα στον ουρανό για αυτό και η παροιμία: "το Γενάρη, το φεγγάρι παρά ώρα, μέρα μοιάζει".

Στο εκκλησιαστικό ημερολόγιο την 1η Ιανουαρίου εορτάζεται η μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου, του Αη-Βασίλη, που έρχεται από την Καισαρεία φορτωμένος δώρα. Η Βασιλόπιτα, που σύμφωνα με την παράδοση καθιέρωσε πρώτος ο Μέγας Βασίλειος, κόβεται τελετουργικά και τα κομμάτια μοιράζονται. Τυχερός της χρονιάς θεωρείται εκείνος που "θα του πέσει το φλουρί".

Στις 6 γιορτάζονται τα Θεοφάνια ή τα Φώτα, όπως τα λέει ο λαός. Τη μέρα αυτή, σύμφωνα με την παράδοση, ανοίγουν οι ουρανοί και εισακούονται οι προσευχές. Αγιάζονται τα νερά και, όπου υπάρχει θάλασσα, ο σταυρός καταδύεται και αυτός που θα τον ανασύρει είναι ο τυχερός της χρονιάς. Ο ιερέας ραντίζει τα σπίτια με αγιασμό για να φύγουν οι Καλικάντζαροι, βρωμερά πνεύματα που μαγαρίζουν τα πάντα και που τώρα φωνάζουν: "Φεύγετε να φεύγουμε κι έρχεται ο τρελόπαπας με την αγιαστούρα του και με τη μαγκούρα του". Την παραμονή των Φώτων στο χωριό έλεγαν τα κάλαντα, κυρίως άντρες που τους έλεγαν καλαντράδες.

Στις 7 Ιανουαρίου γιορτάζει ο αγαπημένος άγιος του λαού, ο Αη-Γιάννης ο Βαπτιστής. Πολλές είναι οι παροιμίες για τους Γιάννηδες. Από τη μια "Σπίτι χωρίς Γιάννη, προκοπή δεν κάνει" και από την άλλη "Σαράντα πέντε Γιάννηδες, ενός κοκόρου γνώση". Φαίνεται πως οι Γιάννηδες είναι ατομιστές αφού "Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει" αλλά και γκρινιάρηδες: "Τι είχες Γιάννη; Τι είχα πάντα".

Του Αη-Γιαννιού σε πολλά μέρη της Ελλάδας συνηθίζουν να μεταμφιέζονται με προβιές τράγων. Το έθιμο αυτό είναι οι Μωμόγεροι των Ποντίων, τα Ρουγκατσάρια στην Καστοριά, οι Αράπηδες στη Δράμα, τα Μπουμπουσιάρια στη Σιάτιστα. Οι τραγόμορφοι άντρες τριγυρνούν στους δρόμους και στους αγρούς και με κουδούνες διώχνουν το κακό και εύχονται καλή σοδειά.

Στις 8 είναι η γιορτή της Αγίας Δομνίκης ή Δομνής και σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα γιορτάζεται η Μέρα της Μπάμπως. Είναι μια πανάρχαια γιορτή της γυναικοκρατίας. Οι γυναίκες σε ομάδες βγαίνουν στα καφενεία, πίνουν και λένε τολμηρά αστεία και τραγούδια ενώ οι άντρες κάνουν όλες τις δουλειές των

γυναικών, εκτός από το θηλασμό των μωρών. Η γιορτή τιμούσε τις μεγάλες, άρα έμπειρες, γυναίκες - Μπάμπω σημαίνει γριά, αλλά και μαμή - κι αυτές με τη σειρά τους μετέφεραν στις νεότερες την πείρα τους. Στην ουσία αυτή η γιορτή αποβλέπει στο να μνηθούν οι νέες γυναίκες στα μυστικά της ευγονίας και της γονιμότητας.

Τέλος, στις 30 η Εκκλησία μας τιμά τους τρεις Ιεράρχες: το Βασίλειο το Μέγα, το Γρηγόριο το Θεολόγο και τον Ιωάννη το Χρυσόστομο. Γνώστες της ελληνικής παιδείας και οι τρεις, άφησαν ένα τεράστιο συγγραφικό έργο, το οποίο επηρέασε την Ορθόδοξη και της έδωσε φιλοσοφικό υπόβαθρο.

Φεβρουάριος

Ο δεύτερος μήνας του χρόνου προστέθηκε, όπως και ο Ιανουάριος, στο 10μηνο Ρωμαϊκό έτος γύρω στο 700 π.Χ. αρχικά ως 12ος μήνας. Ως τελευταίος μήνας της χρονιάς, ήταν μεταβατικός, άρα και αποκαθαριστικός. Το όνομά του προέρχεται από το *februare* που στα λατινικά σημαίνει εξαγνίζω, καθαρίζω. Οι Ρωμαίοι αυτόν το μήνα τελούσαν τελετές εξαγνισμού.

Όταν το 153 π.Χ. ο Ιανουάριος ορίστηκε πρώτος μήνας του έτους, ο Φεβρουάριος ορίστηκε δεύτερος και είχε διάρκεια 29 μέρες στα κοινά έτη και 30 στα δίσεκτα. Το 4 π.Χ. ο Αυτοκράτορας Οκταβιανός Αύγουστος αφαίρεσε μια ημέρα και την πρόσθεσε στον Αύγουστο που ήταν αφιερωμένος στο πρόσωπό του. Από τότε ο Φεβρουάριος έχει 28 μέρες στα κοινά έτη και 29 στα δίσεκτα. Το δίσεκτο έτος είναι αυτό που διαιρείται ακριβώς δια του 4.

Στην αρχαία Αθήνα, το μήνα Γαμηλιώνα που αντιστοιχεί στο Φεβρουάριο, γιορτάζονταν τα Ανθεστήρια, που διαρκούσαν τρεις μέρες. Την πρώτη μέρα, στα Πιθόγια, άνοιγαν τα πιθάρια με το καινούργιο κρασί. Παρέδιδαν δείγματα των οίνων μαζί με νερό στο ιερό του Διονύσου στη νότια πλευρά της Ακρόπολης - που άνοιγε μια φορά το χρόνο ειδικά γι αυτή τη γιορτή - και πρόσφεραν σπονδές στο θεό που δίδανε τους ανθρώπους τη σωστή "κράσιν οίνου". Τη δεύτερη μέρα, στις Χόδες (από το χους = χύμα, την οινοχόη) έτρωγαν και έπιναν σιωπηλά. Την ίδια μέρα έδιναν και τους μισθούς στους δασκάλους, μαζί με τα δώρα. Η τρίτη μέρα, οι Χύτροι, ήταν αφιερωμένη αποκλειστικά στους νεκρούς. Έβραζαν πανσπερμία (όλους τους σπόρους) μέσα σε πήλινες χύτες - από εκεί και το όνομα Χύτροι - και την πρόσφεραν στο χθόνιο Ερμή εκ μέρους των νεκρών.

Στο Βυζάντιο, το Φεβρουάριο ο αυτοκράτορας οργάνωνε αρματοδρομίες οι οποίες γίνονταν στον Ιππόδρομο λίγο πριν την αρχή της Τεσσαρακοστής, δηλ. την τελευταία εβδομάδα των Απόκριων.

Σήμερα ο Φεβρουάριος έχει πολλές ονομασίες που σχετίζονται με τη μικρή διάρκειά του: Μικρός, Κουτσός, Κουτσοφλέβαρος, Φλιάρης και Γκουζούκης. Λέγεται και Φλεβάρης από τη συσχέτισή του με τις "φλέβες", δηλαδή τα υπόγεια νερά που τότε αναβλύζουν λόγω των πολλών βροχών και χιονιών, όπως άλλωστε δηλώνει και η παροιμία: "Είπαν του Φλεβάρη να βρέξει κι αλησμόνησε να πάψει".

Ο Φεβρουάριος είναι ο τελευταίος μήνας του χειμώνα, άρα και ο προάγγελος της Άνοιξης, γι αυτό και το: "Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει".

Δύο είναι τα σπουδαιότερα έθιμα, που τηρούνται μέχρι τις μέρες μας, αυτό το μήνα: το Ψυχασάββατο και οι Αποκριές. Στο Ψυχασάββατο, όσοι έχουν αγαπημένους νεκρούς, βράζουν σιτάρι - την αρχαία πανσπερμία - και κάνουν κόλυβα που τα προσφέρουν για την ανάπαυση των ψυχών. Οι Αποκριές πάλι (από + κρέας = αποχή από κρέας, γιατί προετοιμάζονται για τη νηστεία) αρχίζουν με το Τριώδιο, την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, συνεχίζουν με την Κυριακή της Κρεατινής και κορυφώνονται την Κυριακή της Τυρινής που λέγεται και Τρανή Αποκριά. "Τσι τρανές αποκριές, κουζουλαίνονται οι γριές", λένε επιγραμματικά στην Κρήτη. Είναι η μέρα που κυριαρχεί το κέφι, ο χορός, οι αστεϊσμοί και οι μεταμφιέσεις. Η σύγχρονη τηλεόραση φέρνει στο σπίτι μας όλες αυτές τις γιορτές από τα διάφορα σημεία του τόπου μας. Η πανάρχαια αυτή γιορτή έχει σκοπό να ξυπνήσει τη φύση από τη νάρκη του χειμώνα και να εξασφαλίσει τη βλάστηση και την καρποφορία των χωραφιών. Οι γιορτές της Αποκριάς τελειώνουν,

όπως είπαμε, την Κυριακή της Τυρινής και επειδή εκείνη την ημέρα τρώνε συνήθως μακαρόνια με τυρί τη λένε και Μακαρονού. Ένα άλλο έθιμο που υπήρχε στο χωριό μας ήταν αυτό με τα ψημένα αυγά: έβαζαν στη χόβολη και έψηναν ένα αυγό για κάθε μέλος της οικογένειας. Αυτός που το αυγό του δε θα έσπαγε, θα είχε καλή υγεία για όλο το χρόνο.

Την επόμενη μέρα είναι Καθαρά Δευτέρα και παραδοσιακά οι Αθηναίοι τη γιόρταζαν στους Στύλους του Ολυμπίου Διός. Λέγονται και Κούλουμα από το λατινικό *Culumba* = κολόνα. Στου Φιλοπάπου πάλι γίνεται το παραδοσιακό πέταγμα των χαρταετών, που έχει μαγικοθρησκευτικό χαρακτήρα: ο αετός να πάρει μακριά το κακό και να φέρει από τον ουρανό το καλό.

Η Εκκλησία μας γιορτάζει τον Άγιο Τρύφωνα την 1η Φεβρουαρίου ο οποίος σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση προστατεύει τα αμπέλια και τους αγρούς από τα τρωκτικά και τις κάμπιες. Την ημέρα της Υπαπαντής στις 2, καθώς αλλάζει ο καιρός, οι αγρότες μπορούν αυτή τη μέρα να προβλέψουν τις μετεβολές του καιρού: "Καλοκαιριά της Παπαντής, Μαρτιάτικος χειμώνας" ή "Ο,τι κάρει της Παπαντής, θα τον κάρει 40 μέρες".

Στις 3 του Αη-Συμίου, του Αγίου Συμεών δηλαδή, οι έγκυες δεν κάνουν δουλειές για να μη σηματοδεύει το παιδί στην κοιλιά τους.

Ο Άγιος Χαράλαμπος, στις 10, είναι προστάτης και θεραπευτής από λοιμώδεις αρρώστιες. Ο Άγιος Βλάσιος στις 11, προστατεύει τα κοπάδια από τα άγρια σαρκοφάγα και ιδιαίτερα από το λύκο.

Τέλος, η γιορτή του Αγίου Κασσιανού, κάθε 4 χρόνια στις 29, κατά μία παράδοση, ορίστηκε από τον ίδιο το Θεό για να τιμηθεί η την οκνηρία του.

Μάρτιος

Ο Μάρτιος ήταν ο πρώτος μήνας των Ρωμαίων, επειδή με αυτόν αρχίζει η άνοιξη και η φύση ανασταίνεται. Σύμφωνα με την παράδοση, καθιερώθηκε από το μυθικό Ρωμύλο προς τιμήν του πατέρα του και γενάρχη των Ρωμαίων, θεού του πολέμου Mars, του Άρη. Το Μάρτιο γιορτάζονταν τα Ματρονάλια, προς τιμήν της Ήρας, της μητέρας του Άρη.

Στην αρχαία Αθήνα ο Μάρτιος αντιστοιχούσε στον Ανθεστηριώνα και οι κάτοικοι της Αττικής γιόρταζαν τα Διάσια, αφιερωμένα στο Μελίχιο Δία. Πρόσφεραν αναίμακτες και αιματηρές θυσίες και έκαναν δώρα στα Παιδιά.

Στη Δήλο γιόρταζαν τα Δήλια, προς τιμήν του θεού Απόλλωνα και οι Αθηναίοι έστελναν αντιπροσωπεία και αθλητές για να πάρουν μέρος στους αγώνες που διοργανώνονταν εκεί.

Αλλά η μεγαλύτερη γιορτή ήταν "τα εν άσπει Διονύσια", προς τιμήν του Διονύσου, στη διάρκεια των οποίων ετελούντο και δραματικοί αγώνες με τραγούδιες και κωμωδίες που παρουσιάζονταν στο θέατρο του θεού, στη νότια κλιτύ του βράχου της Ακρόπολης.

Στο Βυζάντιο ο Μάρτιος γιορταζόταν πανηγυρικά όπως δείχνει και ο κανόνας της εν Τρούλλω Οικουμενικής συνόδου: "Εν τη πρώτη του Μαρτίου μηνός ημέρα επιτελούμεν πανήγυριν δια την των ωρών και του αέρος ευκρασίαν".

Ο λαός μας έχει πολλές παροιμίες που συνδέονται με τις ασταθείς καιρικές συνθήκες του Μάρτη: "Κάλλιο Μάρτη στις γωνιές, παρά Μάρτη στις αυλές". "Μάρτης είναι, χάδια κάνει, πότε κλαίει, πότε γελάει". Όμως αυτό το μήνα αχνοφαίνονται και τα πρώτα σημάδια της Άνοιξης γι αυτό και ονομάζεται και Άνοιξιός. "Από Μάρτη καλοκαίρι και από Αύγουστο χειμώνας" χωρίς όμως να παύει να είναι και Γδάρτης για το δριμύ ψύχος του: "Μάρτης γδάρτης και κακός πα-

λουκοκαύτης, τα παλιόβοϊδα γδέρνει, τα δαμάλια τα παιδεύει" λέει ο λαός μας. Παλουκοκαύτης γιατί οι χωρικοί, έχοντας εξαντλήσει τα ξύλα του χειμώνα, αναγκάζονται, από τα παρατεταμένα κρύα του, να κάψουν και τα παλούκια από τους φράχτες τους. "Φύλα ξύλα για το Μάρτη, να μην κάψεις τα παλούκια" προτρέπει η λαϊκή σοφία. Επίσης, λόγω της αστάθειάς του, ονομάζεται και Κλαψομάρτης και Πεντάγωνμος. "Ο Μάρτης ο πεντάγωνμος, πολλές φορές εχιόνισε και πάλι το μετάνιωσε που δεν εξαναχίονισε".

Το πιο γνωστό έθιμο του Μάρτη είναι η συνήθεια να δένουν οι μητέρες στο χέρι ή το πόδι των παιδιών τους το λεγόμενο "Μάρτη", ένα στριφτό κορδόνι από λευκό και κόκκινο νήμα για να προφυλάξουν τα παιδιά από τις ακτίνες του μαρτιάτικου ήλιου, οι οποίες θεωρούνται επικίνδυνες: "Από ύχει κόρη ακριβή, το Μάρτη ήλιος μην τη δει" συμβουλεύει η παροιμία. Παρατηρούμε και εδώ τη σοφία του λαού που προσπαθούσε να προφυλάξει τα παιδιά από την αλόγιστη έκθεση στον ήλιο.

Άλλο ένα γνωστό έθιμο είναι τα "χελιδονίσματα", η υποδοχή των χελιδονιών. Τα παιδιά σε ορισμένα μέρη της Ελλάδας γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι και λένε ένα τραγούδι σε διάφορες παραλλαγές του αρχαίου: "Ήλθε, ήλθε η χελιδών, καλές ώρας άγουσα" (ήρθε το χελιδόνι, φέρνοντας καλές μέρες...).

Ο Μάρτης είναι άρρηκτα δεμένος με τη Σαρακοστή γι αυτό και "Λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή;" αναρωτιέται ο λαός. Η θρησκευτική παράδοση θέλει να τηρείται νηστεία για πενήντα μέρες: από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι το Πάσχα. Η λέξη νηστεία έχει αρχαιοελληνική ρίζα: από το αρνητικό μόριο νη και το εσθίω = τρώγω. Σε μερικά μέρη της Ελλάδας φτιάχνουν την κυρα-Σαρακοστή: μια γυναίκα δίχως στόμα και με εφτά πόδια, όσες και οι εβδομάδες της νηστείας. Τη φτιάχνουν από χαρτόνι και την κρεμούν από τα βάνια. Κάθε εβδομάδα που περνάει, κόβουν και από ένα πόδι μέχρι να φτάσει το Πάσχα.

Στη διάρκεια της Σαρακοστής δεσπόζουν οι χαιρετισμοί κάθε Παρασκευής και η μνήμη των νεκρών τα Ψυχασάββατα: το πρώτο Σάββατο της, των Αγίων Θεοδώρων, είναι αφιερωμένο στους νεκρούς. Φτιάχνουν κόλλυβα και τα πηγαίνουν στην εκκλησία. Κάνουν μνημόσυνα στα νεκροταφεία και προσφέρουν πίτες, κουλούρια και άλλα νησίσιμα στους γείτονες για να συγχωρέσουν τις ψυχές των νεκρών.

Την πρώτη Κυριακή της νηστείας, γιορτάζεται η Κυριακή της Ορθοδοξίας, για να τιμηθεί η απόφαση της Οικουμενικής Συνόδου του 843 μ.Χ. για την αναστήλωση των εικόνων.

Την τελευταία Παρασκευή των Χαιρετισμών ψάλλεται ο Ακάθιστος Ύμνος, που σύμφωνα με την παράδοση γράφτηκε από τον Πατριάρχη Σέργιο για να ευχαριστήσουν οι Βυζαντινοί την Παναγία που έσωσε την Κωνσταντινούπολη από τους Αβάρους το 626 μ.Χ. Ονομάστηκε Ακάθιστος γιατί τον έψαλαν όρθιοι.

Όμως η μεγαλύτερη γιορτή του μήνα είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, στις 25 του Μάρτη. Όταν μάλιστα συνδέθηκε και με την επανάσταση του '21, έγινε μια ημερομηνία ορόσημο στη μνήμη των Ελλήνων.

Από τους αγώνες του καλοκαιριού. Ξαναπαίρνει η φωτογραφία γιατί έλειπαν μερικά πρόσωπα.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Το μαύρο μας το ... χάλι !

Εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης) έχουν συντάξει τελευταία δύο εκθέσεις για το σύστημα υγείας στην Ελλάδα.

Θεωρήσαμε σκόπιμο να παραθέσουμε μερικές από τις διαπιστώσεις τους τόσο για τους αναγνώστες μας όσο και για τους εκπροσώπους μας –μερικοί είναι και γιατροί – στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία είναι χαμηλές, και οι ιδιωτικές υψηλές. Δηλαδή Έλληνες βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για έξοδα (ιδιωτικοί γιατροί και κλινικές, εργαστήρια, φάρμακα, φαρμακεία) που θα μπορούσαν να καλυφθούν από τον ασφαλιστικό τους φορέα.

Από το 1990 η χώρα μας παρουσιάζει τη μεγαλύτερη αύξηση στις δαπάνες υγείας μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ: 4%. Ωστόσο εμφανίζει τη μικρότερη αύξηση στο προσδόκιμο ζωής (δύο μόνο χρόνια). Έτσι η μακροβιότητα του ελληνικού πληθυσμού βρέθηκε στη 13η – 18η θέση από την 3η - 5η θέση που ήταν μέχρι τότε και μας έκανε να λέμε ότι είμαστε "γερά σκαριά".

Υπάρχει πολυδιάσπαση στην κοινωνική ασφάλιση και ανισότητες στις παροχές : οι κατά κεφαλήν δαπάνες υγείας του ΟΠΑΔ - φορέας ασφάλισης των υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου – είναι διπλάσιες από αυτές του ΙΚΑ και τριπλάσιες από του ΟΑΕΕ – φορέας ασφάλισης των Ελεύθερων Επαγγελματιών – χωρίς να παραγνωρίζονται και οι σπατάλες και οι σχετικές ρεμούλες που λίγο πολύ όλοι μας γνωρίζουμε και κάθε τόσο αποκαλύπτονται ...

Για το ανθρώπινο δυναμικό του ΕΣΥ σημειώνουν: έλλειψη γενικών ιατρών, έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού (0,8 νοσηλεύτες ανά γιατρό, όταν στις άλλες χώρες του ΟΟΣΑ η αναλογία αυτή κυμαίνεται στο 2-4) και χαμηλές αμοιβές όλων των επαγγελματιών υγείας στο δημόσιο τομέα.

Σε ό,τι αφορά τα φάρμακα παρατηρείται: ενώ έχουμε σχετικά φτηνά φάρμακα, έχουμε φαρμακευτικές δαπάνες οι οποίες αυξάνονται ταχύτατα. Αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους :
α. **ανεξέλεγκτη συνταγογράφηση**: σχεδόν όλες οι επισκέψεις σε γιατρούς καταλήγουν σε συνταγή φαρμάκων τη στιγμή που σε άλλες χώρες μόνο το 40 %,

β. **ανεξέλεγκτη κατανάλωση φαρμάκων χωρίς συνταγές**: είμαστε πρωταθλητές στην κατανάλωση αντιβιοτικών και μάλιστα των πλέον ακριβών, αλλά όχι μόνο αυτών,

γ. **τα γενόσημα φάρμακα** – φάρμακα με το ίδιο ενεργό συστατικό αλλά που δεν είναι επώνυμα – τα οποία είναι και πιο φτηνά, αποτελούν μόνο το 10% της κατανάλωσης ενώ στη Γερμανία το 50%.

δ. Το 2007 ξοδέψαμε 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ πράγμα που σημαίνει 500 € κάθε Έλληνας και είμαστε η ταχύτερα αναδυόμενη αγορά φαρμάκων! Χαρά οι φαρμακοβιομαχίες !

Τέλος επισημαίνεται η **σημαντική υστέρηση στον τομέα της πρόληψης**. Έχουμε ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά εμβολιαστικής κάλυψης του πληθυσμού μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ και ένα από τα υψηλότερα ποσοστά έκθεσης σε κρίσιμους παράγοντες κινδύνου:

α. **κάπνισμα**: καπνίζουμε περισσότερο απ' όλους.

β. **παχυσαρκία**: το ποσοστό των παχύσαρκων εφήβων ξεπερνάει το 18 % - τέταρτοι μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ και οι έφηβοι της χώρας μας τρώνε τα λιγότερα φρούτα.

γ. **έλλειψη φυσικής άσκησης**: έχουμε τα λιγότερα γυμνασμένα νέα παιδιά για να μη μιλήσουμε για τους ενήλικες.

δ. **τα τροχαία ατυχήματα**: είμαστε η τέταρτη χώρα σε θανάτους από τροχαία από όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ.

ΣΧΟΛΙΟ: Μήπως τελικά έχουμε όλοι τις ευθύνες μας για ... το χάλι μας ;

Ηλίας Νέλλας

Ιστορίες από τα παλιά

ΜΑΣΟΛΑΣ : μια θρυλική μορφή
Ροβολιάρη 1880 - Αμερική 1955

Γράφει ο Σεραφείμ Παν. Νέλλας

Το "ΜΑΣΟΛΑΣ" είναι παρατσούκλι. Το κανονικό του όνομα και επίθετο είναι: Δημήτριος Νέλλας του Νικολάου και της Σάββας. Γεννήθηκε στο Ροβολιάρη στις 10 Σεπτεμβρίου 1880.

Το σπίτι που γεννήθηκε βρίσκεται κάτω από το παλιό σπίτι του Δημ. Ρίζου (Γληγορομήτσιου) και σημάδια του σώζονται ακόμη μέχρι σήμερα.

Η ιστορία του ΜΑΣΟΛΑ αρχίζει από αυτό το σπίτι. Πήρε για γυναίκα του την πρώτη του εξαδέλφη, τη Σταμάτω Γεωρ. Νέλλα – αφού την έκλεψε, φυσικά – κόρη του παππού μου Γεωργίου Κ. Νέλλα (Κουτουγιώργου, όπως τον λέγαμε, ή του Κωτογιώργου, όπως ήταν από καταγωγή).

Απέκτησαν τρία παιδιά, τον Κώστα, πατέρα της Σταμάτως Σπυροπούλου που ζει σήμερα – τα καλοκαίρια στο Ροβολιάρη και το χειμώνα στη Μακρακώμη -, το Μαργαρίτη και την Αικατερίνη.

Έμεναν όλοι μαζί στο σπίτι με τους γονείς του. Ο ΜΑΣΟΛΑΣ καλλιεργούσε τα λιγοστά χωράφια που είχαν και συγκεντρώναν το ψωμί της χρονιάς τους. Σε κάποια χρονική στιγμή – ούτε η Σταμάτω, ούτε κάποιος άλλος θυμάται πότε – ο πατέρας του ΜΑΣΟΛΑ, ο Νικόλαος Νέλλας, ήθελε να πουλήσει το καλαμπόκι, που με κόπο συγκεντρώνσε ο γιος του, για να ικανοποιήσει κάποιες άλλες ανάγκες.

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ όμως δεν συμφωνούσε με την απόφαση του πατέρα του και έτσι επακολούθησε άγριος καβγάς. Θυμωμένος ο γιος βγαίνει από το σπίτι κρατώντας το όπλο του και βροντοχτυπώντας με θυμό πίσω του την πόρτα. Πάει να τον ακολουθήσει ο πατέρας του. Ο ΜΑΣΟΛΑΣ απ' έξω πυροβολεί για εκφοβισμό προς την κλειστή πόρτα και συμβαίνει το μοιραίο. Χωρίς να το θέλει γίνεται πατροκτόνος. Η σφαίρα βρίσκεται, πίσω από την κλειστή πόρτα, τον πατέρα του στο κεφάλι. Μέχρι τελευταία φαινόταν η τρύπα στην πόρτα και η φορά της ήταν από κάτω προς τα πάνω. Έχω προσωπική εικόνα.

Από εδώ αρχίζει η περιπέτεια και η ιστορία του ΜΑΣΟΛΑ.

Για τον ακούσιο φόνο του πατέρα του καταδικάστηκε ερήμην από το Κακουργιοδικείο της Λάρισας και βγήκε ένταλμα σύλληψης για βίαιη προσαγωγή. Με τα σημερινά δεδομένα θα δικαζόταν για φόνο, όχι εκ προμελέτης αλλά εν βρασμώ ψυχής, με όσα ελαφρυντικά αυτό συνεπάγεται για τον καταλογισμό της ποινής. Την απόφαση του Δικαστηρίου πήρε εντολή να υλοποιήσει η Διοίκηση Χωροφυλακής Λαμίας.

Επί πολλά χρόνια όμως δεν κατάφερναν οι χωροφύλακες να συλλάβουν το ΜΑΣΟΛΑ, ο οποίος περιεφερότο από χωριό σε χωριό και από βουνό σε βουνό σαν το αγρίμι.

Αποσπάσματα χωροφυλακής κάθε τόσο ανέβαιναν στο Ροβολιάρη και τον αναζητούσαν στα συγγενικά του σπίτια και πρόσωπα. Ένας από όλους ήταν και ο παππούς μου και πεθερός του ΜΑΣΟΛΑ ο Γεώργιος Νέλλας (Κουτουγιώργος). Όλοι οι συγγενείς ήταν ύποπτοι για υπόθαλψη εγκληματία και είχαν ανάλογη μεταχείριση. Κάθε φορά που ανέβαιναν οι χωροφύλακες στο χωριό, συγκεντρώναν όλους τους συγγενείς του, μαζί με τα κοπάδια τους, στην πλατεία της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου. Εκεί γίνονταν οι ανακρίσεις και πολλές φορές έπεφτε και ξύλο για να μαρτυρήσουν που βρίσκεται και που κρύβεται ο ΜΑΣΟΛΑΣ.

Αυτός ποτέ του δεν πλησίαζε συγγενικά του πρόσωπα, ούτε πήγαινε να δει τα παιδιά και τη γυναίκα του. Ήξερε ότι κινδύνευε να συλληφθεί.

Το κρησφύγετο του ΜΑΣΟΛΑ, κατά μαρτυρία του Ιωάννη Παπά, μωλυνά από την Πτελέα, ήταν στο Λιτόσελο το σπίτι του ιερέα Χρήστου Στεφανή. Εκεί ήταν το καταφύγιό του μια και κανένας δεν υποπευόταν τον ιερέα και μάλιστα σε άλλο χωριό. Κυκλοφορούσε, βέβαια, και στο Ροβολιάρη κατά καιρούς, ποτέ όμως δεν πήγαινε στην οικογένειά του.

Από διηγήσεις της γιαγιάς μου – πεθεράς του ΜΑΣΟΛΑ – και της μάνας μου αναφέρω το παρακάτω περιστατικό: ο ΜΑΣΟΛΑΣ είχε πάει ένα βράδυ στο μαντρί του παππού μου του ΚΩΣΤΑΚΗ (Κωνσταντίνος Αποστόλου), πατέρα της μάνας μου Αμαλίας. Ο παππούς μου του λέει: "Μήτσο, μην έρχεσαι στο μαντρί μας γιατί θα έρθουν οι χωροφύλακες και θα φάμε το ξύλο της χρονιάς. Μας λένε: εσείς ταΐζετε και κρύβετε το ΜΑΣΟΛΑ".

Φεύγει ο ΜΑΣΟΛΑΣ θυμωμένος και του λέει έντονα: "Κωστάκη, δεν ήρθα στο μαντρί σου ούτε να φάω ούτε να πιω, ήρθα μόνο να δω αυτά τα παιδάκια – εννοούσε τη μάνα μου Αμαλία, παιδάκι τότε, και τον αδελφό της, το Γιώργο Αποστόλου – μια και δεν μπορώ να δω τα δικά μου παιδιά".

Σε φίλο του τότε εκφράζει τη δυσaráσκεια και το παράπονό του λέγοντας: "Άκου να μου πει μένα ο Κωστάκης, Μήτσο μην έρχεσαι στο μαντρί μου γιατί θα έρθουν οι χωροφύλακες και θα φάμε ξύλο" ... Και πρόσθεσε: "Δεν μπορώ να δεχτώ την προσβολή που μου έκανε. Θα τον σκοτώσω τον Κωστάκη!".

Επεμβαίνει τότε ο παππούς μου, ο Γεώργιος Νέλλας, και πεθερός του ΜΑΣΟΛΑ, σε μυστική συνάντηση που είχαν και του λέει: "Σε παρακαλώ, Μήτσο, μην κάνεις κακό στον Κωστάκη. Όλα αυτά που σου είπε είναι σωστά γιατί όλοι μας υποφέρουμε και όλοι μας τρώμε ξύλο, όταν έρχονται τα αποσπάσματα, για να μαρτυρήσουμε πού είσαι και πού σε κρύβουμε".

Υπάρχουν πολλές μαρτυρίες για τη δράση του ΜΑΣΟΛΑ μετά το φόνο του πατέρα του και για όσο καιρό βρισκόταν στην Ελλάδα. Θα αναφέρω μερικές, τις πιο χαρα-

κτηριστικές, από όσες άκουσα.

Σκότωσε το ληστή Ιωάννη Καλλιώρα από το Λιτόσελο. Προφανώς είχε τους λόγους του, όπως θα δείτε πιο κάτω. Οι δυο άντρες συναντήθηκαν τυχαία στον Ασπρόκαμπο της Ζιώφης. Και οι δύο οπλισμένοι. Δεν ανταλλάξαν πυροβολισμούς, αλλά έκαναν μια συμφωνία: "Οποιος από τους δυο μας τα καταφέρει, να σκοτώσει τον άλλο". Έγινε αποχαιρετισμός και υποχώρησαν με βήματα προς τα πίσω και τα όπλα έτοιμα για πυροβολισμό. Προχώρησαν αρκετά μέχρι που δεν έβλεπε ο ένας τον άλλο.

Σε περίπτωση νέας συνάντησης θα σκότωνε ο ένας τον άλλο, όποιος προλάβαινε πρώτος. Ήταν ο ΜΑΣΟΛΑΣ αυτός που σκότωσε τον Καλλιώρα στο αλώνι, Ιούλιο μήνα στο αλώνισμα.

Σημειώνω ότι ο ΜΑΣΟΛΑΣ ήταν άριστος σκοπευτής. Άλλες μαρτυρίες αναφέρουν ότι σκότωσε και άλλον ληστή από τη Γιαννιτσού ονόματι Γεωργαλή και κάποιον άλλο ακόμη, τον Παρούση. Τα χρόνια εκείνα κυριαρχούσαν οι διάφοροι ληστές και ο ΜΑΣΟΛΑΣ ανέλαβε το ρόλο του τιμωρού. Καθάρισε την περιοχή του από αυτά τα στοιχεία. Σκότωσε, ακόμη και δύο ή τρεις – αν θυμάμαι καλά – Ρεντινώτες επειδή παρενόχλησαν με πυροβολισμούς μερικούς Ροβολιάρητες στη θέση Αβλουβά, στα σύνορα με τη Ρεντινιά.

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ γύρω στα 1920 φυγαδεύτηκε στην Αμερική με ψεύτικο όνομα: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ. Ο παππούς μου και όλοι οι συγγενείς, αγανακτισμένοι, πήραν αυτή την απόφαση για να απαλλαγούν από το ξύλο που έτρωγαν κάθε φορά που έρχονταν στο χωριό οι χωροφύλακες προς αναζήτησή του.

Στην Αμερική εργάστηκε σκληρά και τίμια, απέκτησε δικαιώματα και έκανε πρόσκληση στη γυναίκα του και τα παιδιά του, να τους πάρει εκεί. Η γυναίκα του και τα δυο παιδιά, ο Μαργαρίτης και η Αικατερίνη, έφυγαν. Ο Κώστας, το τρίτο παιδί και πατέρας της Σταμάτως Σπυροπούλου (της γνωστής σε όλους μας Σταμάτως που για πολλά χρόνια είχε το καφεεντάκι στο χωριό) δεν κατάφερε να περάσει διότι του βρήκαν κάποια πάθηση στα μάτια. Έτσι έμεινε στο χωριό.

Στην Αμερική ο ΜΑΣΟΛΑΣ, ως JIM PAPPAS πα, έκανε έξι ακόμη παιδιά: το Γιώργο, το Νίκο, τη Στέλλα, τη Μαρία, την Ελένη και τη Θέλα, όλα με το επίθετο PAPPAS.

Θα αναφέρω δύο ακόμη χαρακτηριστικά γεγονότα για το ΜΑΣΟΛΑ έτσι όπως μου τα διηγήθηκε η γιαγιά μου, η Αικατερίνη Νέλλα, όταν ήμουν 10 ή 11 χρόνων.

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ ένα βράδυ είχε πάει στο σπίτι της Λάμπραινας Κωστή που βρίσκεται ακόμη πάνω από την πέτρινη βρύση που ανακατασκεύασε η οικογένεια Παπανικολάου στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου. Τότε το σπίτι ήταν το τελευταίο του χωριού, κοντά στο δάσος και αυτός πήγαινε εκεί καμιά φορά.

Όπως τυχαία και συμπτωματικά, μια χειμωνιάτικη μέρα, κατέφθασαν πρωί πρωί οι χωροφύλακες και χτύπησαν την πόρτα του σπιτιού. Βγαίνει η Λάμπραινα, η γιαγιά των αδελφών Κωστή – του Λάμπρου, του Βασίλη και του μακαρίτη του Ντίνου – και με το ανάλογο ύφος αθωότητας και έγνοιας λέει στον αρχηγό του αποσπάσματος: "Καπετάνιε μ' έχω λεχούσα γυναίκα μέσα και υπάρχει κίνδυνος να τρομάξει και να τη χάσουμε βλέποντας τόσους χωροφύλακες νύχτα που είναι ακόμη. Σας παρακαλώ μην μπαίνετε μέσα".

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ κατά τη διάρκεια της διαπραγματεύσεως ήταν πίσω από την πόρτα, έτοιμος να πυροβολήσει όποιον θα έμπαινε μέσα και να φύγει, αν θα τα κατάφερνε.

Η Λάμπραινα έγινε πιστευτή και έτσι αποφεύχθηκε η σύγκρουσή του με τους χωροφύλακες.

Ένα άλλο γεγονός έλαβε χώρα στο σπίτι του Μπαρκιά, δίπλα στον Άγιο Γεώργιο. Εκεί ήταν κρυμμένος ο ΜΑΣΟΛΑΣ. Κατέφθασαν τα αποσπάσματα με πολλούς χωριανούς, τσοπάνηδες συγγενείς του ΜΑΣΟΛΑ. Οι περισσότεροι με τα κοπάδια τους γύρω από την εκκλησία. Έσφαζαν κασίκια κι αρνιά οι χωροφύλακες, έτρωγαν, διενεργούσαν ανακρίσεις και έδερναν όσους θεωρούσαν ύποπτους, ότι αυτοί τον έκρυβαν. Ο παγιδευμένος ΜΑΣΟΛΑΣ κατάφερε να ξεφύγει μέσα από τα χέρια τους ακολουθώντας ένα κοπάδι γίδια που έτυχε να περάσει μπροστά από το σπίτι του Μπαρκιά. Μπήκε κάτω από έναν τράγο, όπως ο Οδυσσεύς.

Ενώ ήταν πλέον στην Αμερική, κάποιος από το χωριό έκλεψε τα μελίσσια του παππού μου. Το μαθαίνει ο ΜΑΣΟΛΑΣ και γράφει ένα γράμμα στον κλέφτη: "να πας τα μελίσσια του Κουτουγιώργου στη θέση τους γιατί αλλιώς θα έρθω στην Ελλάδα και θα σε καθαρίσω!". Τα μελίσσια βρέθηκαν την άλλη μέρα στη θέση τους. Στο δε παππού μου έγραψε: "ώστε έτσι εί! Σου έκλεψαν τα μελίσσια και δε με ενημέρωσες;" Σκόπημα ο παππούς μου δεν τον ενημέρωσε επειδή φοβόταν μήπως έρθει ξανά στην Ελλάδα.

Θεώρησα σκόπιμο και υποχρέωσή μου να γράψω αυτά που από μικρό παιδί άκουγα και να παρουσιάσω και τη μοναδική φωτογραφία που μου έδωσε η εγγονή του, η Σταμάτως Σπυροπούλου.

Θα πρέπει, ακόμα να αναφέρω ότι το 1960, που βρέθηκα στην Αμερική, επισκέφτηκα την οικογένειά του. Συνάντησα τη γυναίκα του – που ήταν θεία μου – και όλα τα παιδιά του. Τα έξι με το όνομα PAPPAS και τα δύο με το όνομα Νέλλας. Τότε δεν έγινε καμιά συζήτηση για το θρυλικό πατέρα τους.

Θα ήταν ίσως παράλειψή μου να μην αναφέρω την κρα-

Συνέχεια στη σελ. 7

Γνωρίζετε ότι;

- > **Το ημερολόγιο των Ρωμαίων** – το καθιέρωσε ο Ρωμύλος – είχε 304 ημέρες και περιλάμβανε 10 μήνες: οι 4 είχαν από 31 ημέρες και οι υπόλοιποι από 30 ημέρες. Πρώτος μήνας ορίστηκε ο Μάρτιος.
- > **Στην αρχαία Αθήνα** ο Σόλων καθιέρωσε το έτος ως μέτρηση του χρόνου και το ημερολόγιό τους περιλάμβανε 354 ημέρες. Αργότερα, από τις μελέτες του Μέτωνα και του Ευκλήμονα, γνώριζαν ήδη από το 430 π. Χ. ότι η διάρκεια του έτους ήταν 365,25 ημέρες.
- > **Περί τα μέσα του 1ου π. Χ. αιώνα** ο Ιούλιος Καίσαρ κάλεσε το Σωσιγένη – Αλεξανδρινό αστρονόμο – να τον συμβουλευθεί για τη μεταρρύθμιση του ημερολογίου. Έτσι επικράτησε το ημερολόγιο γνωστό και ως Ιουλιανό.
- > Αργότερα διαπιστώθηκε ότι η διάρκεια του έτους δεν είναι 365, 25 ημέρες αλλά είναι 365, 242199 ημέρες δηλ. διαφορά 7 ημερών κάθε 1.000 χρόνια. Έτσι ο Πάπας Γρηγόριος ο ΙΓ' το 1582 καθιέρωσε το Γρηγοριανό ημερολόγιο με προσαρμογή του Ιουλιανού κατά 10 ημέρες. Αυτό χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα.
- > **Η Ελλάδα υιοθέτησε το Γρηγοριανό ημερολόγιο το 1923** και χρειάστηκε να γίνει προσαρμογή του παλαιού ημερολογίου κατά 13 ημέρες. Εξ αιτίας αυτής της προσαρμογής κάποιοι χριστιανοί αρνήθηκαν να ακολουθήσουν το νέο. Παρέμειναν στο παλιό.
- > **Η 1η Ιανουαρίου** καθιερώθηκε ως πρωτοχρονιά από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Ιούλιο Καίσαρα το 45 π. Χ. αλλά δεν υιοθετήθηκε αμέσως από όλους τους λαούς.
- > Οι Γερμανοί όρισαν την 1η Ιανουαρίου ως πρωτοχρονιά το 1700, οι Άγγλοι το 1752, οι Σουηδοί το 1753 και οι Ιάπωνες το 1873.
- > **Στην αρχαία Ελλάδα** άφηναν την πρωτοχρονιά έξω από την πόρτα του σπιτιού μέλι και καρύδια για να γλυκαθεί το νέο έτος.
- > Παλιότερα, αλλά και τώρα ακόμη, οι νοικοκυραίοι φρόντιζαν ο πρώτος επισκέπτης του νέου έτους να είναι ένας γουρλής άνθρωπος για να πάνε όλα καλά. Είναι το λεγόμενο ποδαρικό.

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ

Συνέχεια από την 6η σελ.

Ο ΜΑΣΟΛΑΣ, Δημήτριος Νέλλας με τη γυναίκα του Σταμάτω και τα παιδιά τους: το Μαργαρίτη και την Αικατερίνη στο Newcomers Town του Ohio πριν αποκτήσουν τα άλλα έξι.

τούσα γνώμη της μικρής κοινωνίας του χωριού της εποχής εκείνης για το ΜΑΣΟΛΑ. Τον θεωρούσαν δίκαιο, ηθικό και τίμιο άνθρωπο. Ο φόνος του πατέρα του έγινε από ένα λάθος. Δεν υπήρχε πρόθεση να τον σκοτώσει. Κανένας δεν του χρέωσε την πατροκτονία από πρόθεση. Κακό δεν έκανε σε κανένα! Ένας λόγος που ήρθε σε αντιπαλότητα με τους ληστές της περιοχής, Γεωργαλή και Παρούση και τους έβγαλε από τη μέση, ήταν ότι έκλεβαν, λήστευαν και σκότωναν φτωχόκοσμο. Ο ΜΑΣΟΛΑΣ δεν υπήρξε ποτέ ληστής.

Σεραφείμ Παν. Νέλλας

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ Σκόρπιες Σκέψεις

Αν μπορούσα ν' ανεβώ στο ψηλότερο σημείο της Αθήνας, θα βροντοφώναζα στους Αθηναίους: Συμπολίτες, γιατί κάνετε το παν για να μαζέψετε πλούτο και δε φροντίζετε καθόλου τα παιδιά σας στα οποία θα αφήσετε όλα αυτά;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Αλήθεια, άλλαξε τίποτα από ... τότε;

Ένα από τα βιβλία με τις καλύτερες πωλήσεις τώρα τελευταία είναι αυτό του Νίκου Σιδέρη **Τα παιδιά δεν θέλουν ψυχολόγο. Γονείς θέλουν!** Εκδόσεις: Μεταίχμιο

Όλα τα παιδιά έχουν κρεμάσει μια ταμπέλα που λέει: "Θέλω να μου δώσετε σημασία τώρα". Πολλά από τα σοβαρά προβλήματα τους οφείλονται στο ότι κανείς δεν κάνει τον κόπο να τη διαβάσει! Dan Pursuit, Αμερικανός Εισαγγελέας Ανηλίκων, εκδότης του βιβλίου: Προγράμματα της Αστυνομίας για την Αποτροπή της Νεανικής Παραβατικότητας και Εγκληματικότητας.

Είναι καιρός για τον καθένα μας να σηκώσει τα μανίκια και να στρωθεί στη δουλειά για τη σωτηρία των παιδιών μας. Ας πάψουμε να κατηγορούμε τους άλλους για τα προβλήματα της νεολαίας και να νομίζουμε ότι κάποιος άλλος πρέπει να τα λύσει. Πάρτε την ευθύνη! Marian Wright Edelman, Αμερικανίδα ακτιβίστρια για τα Δικαιώματα των Παιδιών, ιδρύτρια και Πρόεδρος του Ταμείου Υπεράσπισης του Παιδιού.

Το να γίνεις πατέρας δεν είναι δύσκολο. Το να είσαι πατέρας, όμως, είναι!

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Κλιματική Αλλαγή

Συνέχεια από την 3η σελ.

ποκρίθηκαν στις δεσμεύσεις τους ή από χώρες που ωφελήθηκαν με πιστώσεις, όπως οι αναπτυσσόμενες. Η χώρα μας - δηλ. εμείς οι καταναλωτές - πληρώνει αρκετά εκατομμύρια ευρώ ετησίως για τις εκπομπές στην ατμόσφαιρα διοξειδίου του άνθρακα από τα εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρισμού της ΔΕΗ.

Φόρος άνθρακα: Είναι η φορολόγηση προϊόντων με βάση το CO₂ που εκλύεται κατά την παραγωγή ή κατανάλωσή τους. Στη Σουηδία εφαρμόζεται εδώ και 18 χρόνια. Εξετάζεται η επιβολή του και στις υπόλοιπες χώρες.

Αποθήκες άνθρακα: Είναι τα στοιχεία της βιόσφαιρας τα οποία απορροφούν το CO₂. Οι κυριότερες αποθήκες είναι οι ωκεανοί και τα δάση.

Τι περιμέναμε:

> Να συμφωνηθεί το ποσοστό μείωσης των αερίων του θερμοκηπίου από τα επίπεδα βάσης (1990) ανά χώρα.

> Να υπάρξει Νομική δέσμευση όλων των χωρών.

> Να συμφωνηθεί το ποσό και ο τρόπος χρηματοδότησης των αναπτυσσόμενων χωρών για να βοηθηθούν στην προσαρμογή τους στις νέες αλλά δαπανηρές τεχνολογίες.

Οι αποφάσεις

Πολύ κακό για το τίποτα! Οι ηγέτες των ισχυρών χωρών αποδείχτηκαν καλύτεροι των περιστάσεων και των οραμάτων των κοινών πολιτών για έναν βιώσιμο πλανήτη για τις επόμενες γενιές. Οι αποφάσεις τους απογοήτευσαν!

Η προστασία του Κλίματος είναι τελικά και στο χέρι μας!

Ασκούμε όλοι μας συστηματική πίεση στις ηγεσίες εκείνες οι οποίες φάνηκαν κατώτερες των προσδοκιών μας. Η σύγχρονη τεχνολογία

μας δίνει τα μέσα. Τι θα λέγατε να κατακλυστούν οι άβουλοι ηγέτες με εκατομμύρια μηνύματα!

Επιτελούμε το χρέος που μας αναλογεί.

Κάθε τόνος σκουπιδιών που ανακυκλώνεται προλαβαίνει την απελευθέρωση 260 – 470 κιλών διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα. Πόσο έτοιμοι είμαστε να βοηθήσουμε στο να ανακυκλώνεται ό,τι μπορεί να ανακυκλωθεί;

Το 35 % των οικιακών σκουπιδιών μπορεί να γίνει λίπασμα. Έτσι με την κομποστοποίηση και λιγότερα σκουπίδια παράγουμε, και χρήματα εξοικονομούμε από την αγορά λιπασμάτων, και επιβαρύνουμε λιγότερο το περιβάλλον με το οικολογικό αποτύπωμά μας. (Για το οικολογικό αποτύπωμα έχουμε γράψει στο 98ο φύλλο μας).

40 000 000 τόνοι διοξειδίου του άνθρακα εκλύονται στην ατμόσφαιρα κάθε χρόνο από την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνουμε στην Ελλάδα για φωτισμό, ψύξη, θέρμανση και ξεστό νερό. Όλοι μας μπορούμε να βάσουμε ένα χεράκι ώστε να μειωθεί η κατανάλωση ενέργειας και χρήματα να εξοικονομήσουμε και λιγότερα αέρια του θερμοκηπίου να στείλουμε στην ατμόσφαιρα.

Φροντίζουμε για την καλή μόνωση του σπιτιού μας (τοιχοί, πόρτες, παράθυρα, ταράτσες ή στέγες) και έχουμε το θερμοστάτη της θέρμανσης στους 20° και του κλιματισμού στους 25°.

45 000 000 € το χρόνο ξοδεύουν όσες από τις ηλεκτρικές συσκευές μας παραμένουν σε κατάσταση αναμονής. Σπαταλιέται έτσι το 1,5 % της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στην Ελλάδα και εκλύονται στην ατμόσφαιρα 600 000 τόνοι διοξειδίου του άνθρακα. Πάλι το οικολογικό αποτύπωμά μας. Είναι καιρός να το περιορίσουμε!

250 000 τόνοι διοξειδίου του

Ένα παιδί ζητάει από τους γονείς του:

- > Μην κάνετε για μένα αυτά που μπορώ να κάνω εγώ για τον εαυτό μου. Θα νιώθω σαν μωρό και μπορεί να αρχίσω να σας βλέπω σαν υπηρέτες μου.
- > Μη με προστατεύετε από τις συνέπειες των πράξεών μου. Πρέπει να μαθαίνω και από τα λάθη μου.
- > Να απαντάτε στις ερωτήσεις μου. Αν δε μου απαντάτε, θα πάψω να σας ρωτάω και θα αρχίσω να ψάχνω αλλού για τις απαντήσεις μου.
- > Μη με διορθώνετε μπροστά στους άλλους. Θα σας προσέχω περισσότερο, αν μου μιλάτε ήρεμα και όταν είμαστε μόνοι.
- > Να ξέρετε ότι μαθαίνω περισσότερα από το παράδειγμά σας παρά από την κριτική σας.

άνθρακα λιγότεροι κάθε χρόνο θα εκλύονταν στην ατμόσφαιρα αν ανακυκλώνονταν στη χώρα μας όλα τα αλουμινένια κουτιά.

Καταναλώνουμε τοπικά προϊόντα (η μεταφορά αγαθών από μακρινά μέρη επιβαρύνει το περιβάλλον με αέρια του θερμοκηπίου) και προϊόντα εποχής (τα εκτός εποχής προϊόντα διατηρούνται σε ψυγεία και αυτό επιβαρύνει το περιβάλλον).

Φροντίζουμε να μειώσουμε την κατανάλωση κρέατος. Είναι καλό για την υγεία μας και επιπλέον η παραγωγή επιβαρύνει το περιβάλλον (η παραγωγή ενός κιλού μοσχарίσου κρέατος εκπέμπει στην ατμόσφαιρα την ίδια ποσότητα αερίων του θερμοκηπίου όσο και ένα ταξίδι 220 χιλιομέτρων με αυτοκίνητο).

Σπαταλούμε λιγότερο νερό σε όλες τις δραστηριότητές μας (μπάνιο, πλύσιμο πιάτων, φρούτων και λαχανικών, πλύσιμο αυλής, αυτοκινήτου, χεριών...)

Για να σωθεί η Γη δε χρειάζονται μόνο επενδύσεις. Χρειάζονται και αλλαγές στον τρόπο ζωής μας. Είμαστε έτοιμοι, για παράδειγμα, να μειώσουμε ως το 2020 κατά 10 % τα αεροπορικά μας ταξίδια, να διανύουμε 4 % λιγότερα χιλιόμετρα με τα αυτοκίνητά μας, να αυξήσουμε τα ταξίδια με τρένο κατά 9 % και να μειώσουμε την κατανάλωση κρέατος κατά 60 %. Και είμαστε έτοιμοι όλοι οι Ευρωπαίοι να προσφέρουμε ο καθένας μας 2 € την ημέρα ώστε να συγκεντρωθούν τα 2 τρισεκατομμύρια ευρώ τα οποία απαιτούνται ώστε να μειωθούν ως το 2020 οι εκπομπές των αερίων κατά 40 % κάτω από τα επίπεδα του 1990; Είναι πολλά αυτά που ζητούνται; Αν δεν το κάνουμε τώρα, οι τωρινές γενιές, το κόστος για τις επόμενες θα είναι πολλαπλάσιο!

Ηλίας Νέλλας

Ειδήσεις - Σχόλια - Σχολιανιά

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΡΕΝΤΙΝΑ: Άρχισε η σύνταξη της Μελέτης!

Τον τελευταίο καιρό τα συνεργεία του μελετητικού Γραφείου που ανέλαβε τη σύνταξη της Μελέτης του δρόμου που ενώνει το χωριό μας με το Μοναστήρι και τη Ρεντίνα εργάζονται πυρετωδώς κάνοντας τις σχετικές μετρήσεις και υπολογισμούς χάραξης (αν χρειαστεί να γίνει τροποποίηση της χάραξης του υπάρχοντος δρόμου).

Υπολογίζεται ότι θα έχει ολοκληρωθεί η σύνταξή της ως τον ερχόμενο Μάιο.

Υπήρξε παλιότερη ανακοίνωση του Νομάρχη μας ότι είναι εξασφαλισμένη και η πίστωση για τα έργα υποδομής και ασφαλτόστρωσης. Για την ώρα δεν επιβεβαιώνεται ούτε διαψεύδεται τίποτα.

Θα ερευνήσουμε το θέμα και ελπίζουμε να έχουμε νεότερα στο επόμενο φύλλο μας.

Το Δίκτυο ύδρευσης της συνοικίας Αγίου Γεωργίου

Όσοι επισκέφτηκαν το χωριό τον τελευταίο καιρό έχουν δει με τα μάτια τους την αλλαγή. Το δίκτυο ύδρευσης, μήκους τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων, της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου είναι ήδη ολοκληρωμένο! Και έχει γίνει πλήρης αποκατάσταση του δρόμου, όπου χρειάστηκε να γίνουν τομές. Μαζί με την ασφαλτόστρωση του δρόμου από τον κεντρικό ως τον Άγιο Γεώργιο ολόκληρη η συνοικία εκσυγχρονίστηκε επαρκώς.

ΣΧΟΛΙΟ: Θέλουμε να ελπίζουμε ότι θα γίνεται συνεπής καταναλώση κατά τους θερινούς μήνες και δε θα χρησιμοποιείται το νερό ύδρευσης για να ...δροσίζονται τα περιβάλλοντα. Έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες ώστε να υπάρχει αρκετό νερό για πότισμα.

Επίσης δεν κρίνεται δίκαιο μερικοί να τοποθετούν στα σπίτια τους δεξαμενές αποθήκευσης νερού. Σε ημέρες έλλειψης παίρνουν αυτοί πρώτοι το νερό της δεξαμενής, ακόμα και όταν απουσιάζουν, και το στερούνται αυτοί που είναι μονίμως στο χωριό και το έχουν ανάγκη.

Τσιμεντόστρωση δρόμου

Πραγματοποιήθηκε τσιμεντόστρωση του πάνω δρόμου στον Αλεξέικο, από το Ρακαριό μέχρι τον Άγιο Αθανάσιο (κοιμητήριο). Επιτέλους! Όσοι τον χρησιμοποιούν, κυρίως το χειμώνα, υπέφεραν από τις λάσπες και τα νερά που μονίμως έχει το ανήλιαγο αυτό τμήμα της συνοικίας.

Έργα βελτίωσης του δρόμου Βίτωλη - Ροβολιάρι

Από το καλοκαίρι έχουν αρχίσει εργασίες βελτίωσης του δρόμου Βίτωλη - Ροβολιάρι με χρηματοδότηση της Νομαρχίας Φθιώτιδας. Γίνονται κυρίως έργα στήριξης των πρανών και παροχέτευσης των νερών, ελαφρές διαπλατύνσεις και παρεμβάσεις ώστε να προστατεύεται ο δρόμος από καταπτώσεις βράχων και χωμάτων κυρίως κατά την περίοδο του χειμώνα.

Οι εργασίες έχουν προχωρήσει και μετά τη διακλάδωση για το Λιτόσελο. Η πρόβλεψη είναι να συνεχιστούν ως το χωριό.

Σχέδια από την Τσούκα για Φράγμα στα Λιβάδια!

Οι κάτοικοι της Τσούκας έχουν πάρει ζεστά και προχωρούν το σχέδιό τους για δημιουργία φράγματος στη θέση Λιβάδια. Η τοποθεσία βρίσκεται στο ενδιάμεσο του δρόμου μεταξύ Τσούκας και Φτελιάς. Είναι ένα μικρό οροπέδιο με στενή έξοδο προς τα δυτικά. Το ύψους 20 μέτρων φράγμα θα βοηθήσει να κατακλυστεί, από τα νερά των βροχοπτώσεων και των χιονοπτώσεων της αντίστοιχης λεκάνης απορροής, μια έκταση 560 στρεμμάτων και να προκύψει ένας ταμιευτήρας νερού αντίστοιχης έκτασης τα νερά του οποίου μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άρδευση, για ύδρευση ή και για δημιουργία ευκαιριών αναψυχής και εμπλουτισμού της χλωρίδας και της πανίδας της περιοχής.

Επιτροπή κατοίκων ανέλαβε να προωθήσει το σχέδιο και να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα χρήματα για τη σύνταξη της προμελέτης από το γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το Δημοτικό Συμβούλιο έχει ήδη εγκρίνει ομόφωνα το σχέδιο.

ΣΧΟΛΙΟ: Οι αναγνώστες μας γνωρίζουν ήδη παλαιότερες προτάσεις μας για τη δημιουργία ταμιευτήρων και στις δικές μας περιοχές. Κυρίως για τις ευκαιρίες που προσφέρουν για τον εμπλουτισμό των φυσικών πηγών οι οποίες τροφοδοτούν τα δύο δίκτυα ύδρευσης του χωριού μας.

Πρωτοχρονιά

Το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας μετά τη λειτουργία. Ήταν πρωτοβουλία του Συλλόγου, έγινε στο καφενείο του Χρήστου Ρίζου και εκ μέρους του Συλλόγου παρέστη η κ. Λούλα Σπυροπούλου

Μια εκδήλωση, όχι σε στενό οικογενειακό κύκλο, τάραξε φέτος τη μονοτονία άλλων χρόνων. Μια ανέλπιστα μεγάλη παρέα από μεγάλους και παιδιά υποδέχτηκαν τον καινούργιο χρόνο, όλοι μαζί στο καφενείο του Χρήστου Ρίζου και την πλατεία με τραπέζια έξω μια και ο καιρός ήταν σύμμαχός μας.

Όλα οργανώθηκαν στην εντέλεια. Τα τραπέζια στολισμένα με άσπρα τραπεζομάντιλα, επίκαιρα και γιορτινά σερβίτσια, πρόσωπα χαρούμενα – κάθε ηλικίας – αφήνοντας καθένας στο σπίτι του έγνοιες

και προβλήματα. Φαγητά παραδοσιακά, αλλά και σύγχρονης κουζίνας –προσφορά των κύριών του χωριού μας -, μουσική και χοροί. Έτσι αποχαιρέτησαμε τον παλιό και έτσι υποδεχτήκαμε τον καινούργιο χρόνο.

Η γιορτή μας λιτή. Χωρίς τουαλέτες, επίσημα ενδύματα, στρας, μακιγιάζ. Χωρίς τράπουλες, χωρίς κοσμικότητες. Με κέφι, με χαρά, με αισθήματα αμοιβαιότητας, με ανοιχτές καρδιές. Όλοι φίλοι συγγενείς, ντόπιοι και φιλοξενούμενοι, όπως τον παλιό ... καλό καιρό!

Λούλα Σπυροπούλου

Από τη συμμετοχή του Συλλόγου μας στο φιλανθρωπικό παζάρι του Δήμου μας στη Μακρακώμη

Ψωμί που μοιράστηκε το βράδυ της Πρωτοχρονιάς ζυμωμένο από την κ. Ευαγγελία Κ. Αναγνώστου και κεντημένο από τη Βιβή και την Ελβίρα